

Studiu în vederea desemnării ariei naturale urbane Ciric

Proiect derulat de:

CENTRUL DE
ECOLOGIE MONTANĂ

Asociația
Walden

Cuprins

1. Preambul
 2. Harta cu limitele
 3. Istoricul
 4. Căile de acces
 5. Flora și habitatele
 6. Fauna
 - Nevertebrate
 - Herpetofauna
 - Avifaună
 - Mamifere
 7. Valoarea turistică
 8. Presiuni și amenințări
 9. Autorități responsabile
 10. Legislația aplicabilă
 11. Cerințe de management și oportunități de valorificare în comunitate
 12. Conservarea habitatelor și speciilor de floră și fauna
- Bibliografie
- Detalii despre autorii studiului

Proiect derulat de:

1. Preambul

Ariile naturale urbane sunt situri existente în interiorul unei localități urbane sau în zonele periurbane, care sunt desemnate pentru conservarea biodiversității, peisajului, valorilor turistice, istorice, sociale și recreative.

Siturile naturale urbane contribuie la menținerea biodiversității și prin aceasta ajută la: diminuarea efectelor schimbărilor climatice, la reducerea poluării aerului, apelor, la desemnarea de sanctuare pentru specii de floră și faună, la adăpostirea polenizatorilor, la existența unui aer curat, la furnizarea de servicii ecosistemice, reducerea apariției evenimentelor extreme ce pot duce la degradarea mediului, la curățarea apelor și aerului, la existența unui loc de recreere și educație pentru populația umană.

Promovarea și conservarea ariilor naturale urbane este stipulată de Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii prin Ghidul pentru arii protejate urbane (2014). Comisia Europeană prin Strategia Europeană de Biodiversitate a preluat acest concept (2021) ce se dorește a fi implementat în toate țările Uniunii Europene, până la finele anului 2030.

Deși în România nu există încă un cadru legal pentru desemnarea ariilor naturale urbane, se dorește a fi legiferat prin ordonanță de urgență a guvernului. În acest stadiu, legea se află în dezbatere și revizuire la Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor. Consultarea publică a fost în perioada 9-19 februarie 2023.

Prin proiectul "Ariile naturale urbane – Natura la ușa ta!", 15 organizații și asociații neguvernamentale documentează desemnarea a 18 arii naturale urbane în 10 municipii reședință de județ. Acestea sunt: Arad, Bistrița, Brașov, București, Cluj-Napoca, Iași, Oradea, Piatra Neamț, Satu Mare și Timișoara. Conservarea biodiversității ar trebui să devină o componentă a obiectivelor dezvoltării sustenabile a unui oraș, cu scopul de a îmbunătăți calitatea vieții oamenilor.

În documentul de față se prezintă studiul de teren din perioada 2023 și bibliografic pentru documentarea desemnării Ariei Naturale Urbane Ciric. S-a pus accent pe valorile ce se referă la biodiversitate, turism, cultură și viață socială. Sunt prezentate și aspecte privind utilizarea terenului, presiunile și amenințările existente în sit precum și măsurile de conservare și valorificarea ariei urbane în beneficiul societății umane.

0. Harta cu limitele

Suprafața: Zona de studiu se întinde pe o suprafață de cca. 300 ha din intravilanul localității Iași și cuprinde salba de lacuri Ciric 1, Ciric 2 și Veneția, canalele de conexiune dintre acestea, digurile de protecție și rampa de betonată de la limita sudică, precum și zona împădurită din imediata apropiere. Zona de studiu este înconjurată în totalitate de habitate antropice învecinându-se la nord cu localitatea Aroneanu, la est cu zona de protecție a Aeroportului Internațional Iași, la nord-est cu terenuri agricole și la sud sud-est cu 2 cartiere ale municipiului Iași (Figura nr. 3-1).

0. Istoricul

Aria Naturală Urbană Ciric reprezintă o zonă periurbană a orașului Iași, fiind situată la 6 km de centrul orașului. În perioada interbelică nu exista pădure în zona respectivă. Începând din 1936 și până

Proiect derulat de:

1963 au fost plantați arbori autohtoni sau exotici, creându-se un ecosistem forestier propice existenței a numeroase specii de plante și animale. Totodată, după cel de al doilea Război Mondial au fost amenajate lacurile de acumulare de pe valea râului Ciric. Pentru aceasta s-au construit baraje succesive. Bazinele acvatice au rol recreativ, dar și scopul de regulariza debitul de apă în aval. Pe malurile lacurilor au fost construite spații de agrement.

După perioada comunistă marea majoritate a facilităților turistice au fost închise sau s-au deteriorat semnificativ. În 2011-2014, cu sprijinul primăriei Iași zona a intrat într-un proces de reabilitare. S-au amenajat terenuri pentru practicarea diferitelor sporturi, piste de bicicletă, plaje, debarcadere, telescaun s.a. (<https://iasi.travel/ro/stories/padurea-ciric-zona-de-agrement-ciric/>).

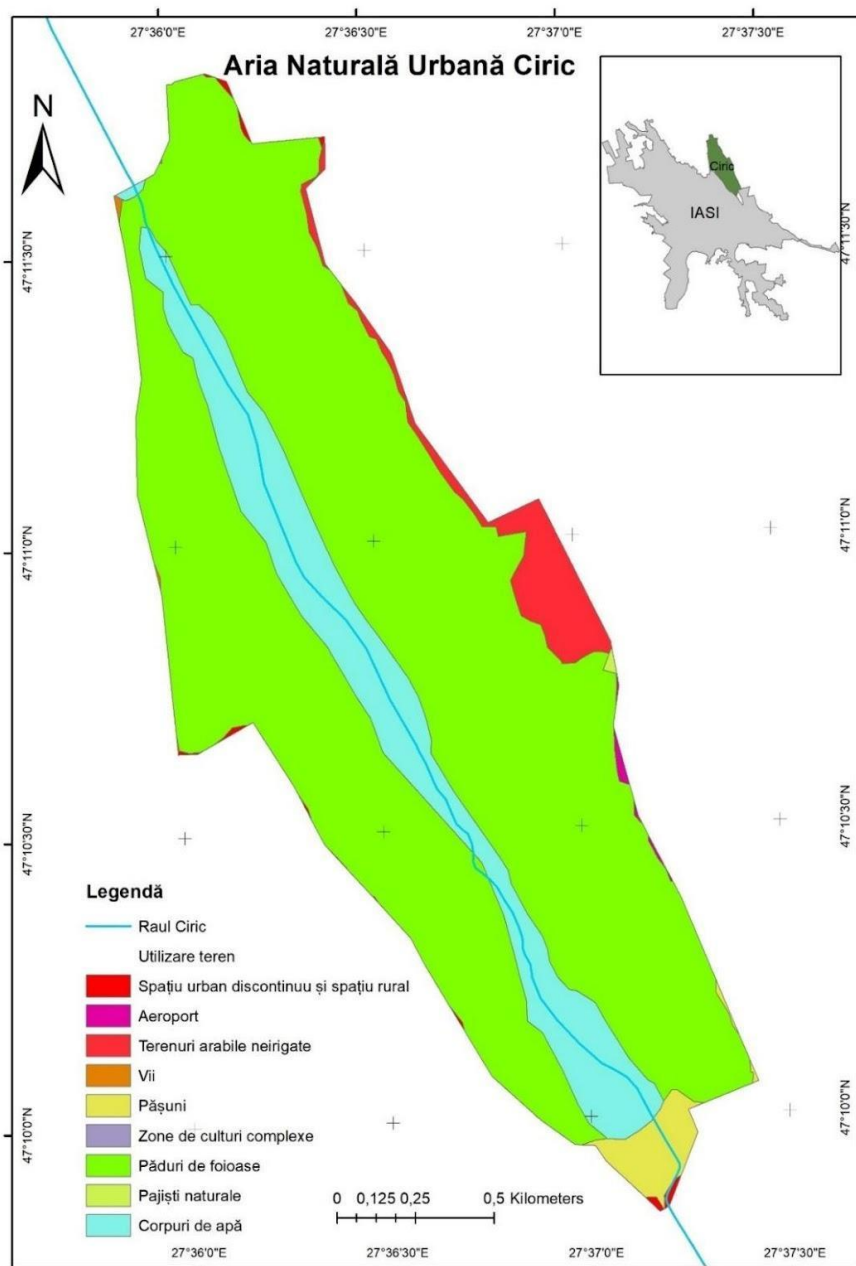

Figura nr. 3-1 Harta Ariei Naturale Urbane Ciric în care este figurată utilizarea terenului (sursă- Corine Land Cover, 2018 - <https://land.copernicus.eu/pan-european/corine-land-cover/clc2018>)

Proiect derulat de:

0. Căile de acces

Pentru a ajunge la Aria Naturală Urbană Ciric este recomandat ca dinspre centru să se urmeze drumul către aeroport. Atât pietonal cât și auto se vor urma străzile Cucu, Bulevardul Alexandru Rosetti, strada Moara de Vânt, Strada Ciric și se ajunge la parc. Dinspre cartierul Tătărași, situat în partea estică, nord-estică a orașului Iași se vor urma strada Eternitate, Șoseaua Ciric și se va ajunge la Aria Naturală Urbană Ciric.

0. Flora și habitatele

Pădurea Ciric reprezintă un ecosistem forestier artificial, rezultat al plantațiilor inițiate în 1936, mai întâi pe versantul drept al văii Ciric (spre cartierul Tătărași), continuate după 1942 și până în anii 60 ai secolului 20 și pe versantul stâng (Dobrescu et al. 1958). Conform Dobrescu și colaboratorii, 1958, anterior plantațiilor, zona se caracteriza prin terenuri degradate urmare a alunecărilor de teren și a scurgerilor pe versanți, vegetația inițială fiind dominată de pajiști preponderent xerice, caracteristice stepei și silvostepii Moldovei, în amestec cu pajiști instalate pe soluri salinizate.

Din punct de vedere al compoziției stratului arborescent, pădurea Ciric este un amestec de specii indigene și alohtone. Astfel, dintre speciile de arbori native, amintim: *Acer campestre* (jugastru), *Acer platanoides* (paltin), *Cerasus avium* (cireș), *Fraxinus excelsior* (frasin), *Quercus petraea* (gorun), *Quercus robur* (stejar), *Populus alba*, *Populus nigra*, *Salix alba* (salcie), *Tilia tomentosa* (tei argintiu), *Ulmus minor*, *Ulmus montana* (ulm). Dominante sunt speciile lemnoase alohtone, mai ales *Acer negundo* (arțar american), *Robinia pseudoacacia* (salcâm), împreună cu *Gleditschia triacanthos* (glădiță), *Fraxinus pennsylvanica* (frasin) etc.

Stratul arbustiv este foarte bine reprezentat, mai ales în jumătatea nordică a versantului stâng. Chiar dacă se cunoaște faptul că arbuștii au fost folosiți intens în plantațiile inițiale (Dobrescu et al. 1958), este evidentă dezvoltarea și extinderea actuală a arbuștilor, prin regenerare naturală. Specii precum *Sambucus nigra*, *Cornus mas*, *Cornus sanguinea*, *Viburnum lantana*, *Euonymus europaeus*, *Ligustrum vulgare* constituie acum o prezență constantă în peisajul acestei plantații.

Stratul ierbos din pădure reprezintă un indiciu privind vegetația originală a acestei zone, dar și asupra schimbărilor generate de condițiile ecosistemului forestier. Astfel, deși majoritare sunt încă speciile caracteristice pajiștilor și locurilor perturbate antropic, este remarcabilă instalarea și în unele cazuri dezvoltarea cantitativă, a unor specii tipice pădurilor. Din totalul de 179 de specii de plante vasculare identificate, 25 sunt caracteristice vegetației de pădure. Este suficient să amintim specii precum: *Anemone ranunculoides*, *Alliaria petiolata*, *Arum orientale*, *Brachypodium sylvaticum*, *Convallaria majalis*, *Corydalis cava*, *Corydalis solida*, *Scilla bifolia*, *Viola alba*, *Viola hirta*, *Viola odorata* etc., pentru a susține această constatare. Nu am inclus în această analiză speciile de arbuști, dat fiind faptul că, deși cu capacitate de regenerare și extindere naturale, ele provin din plantații.

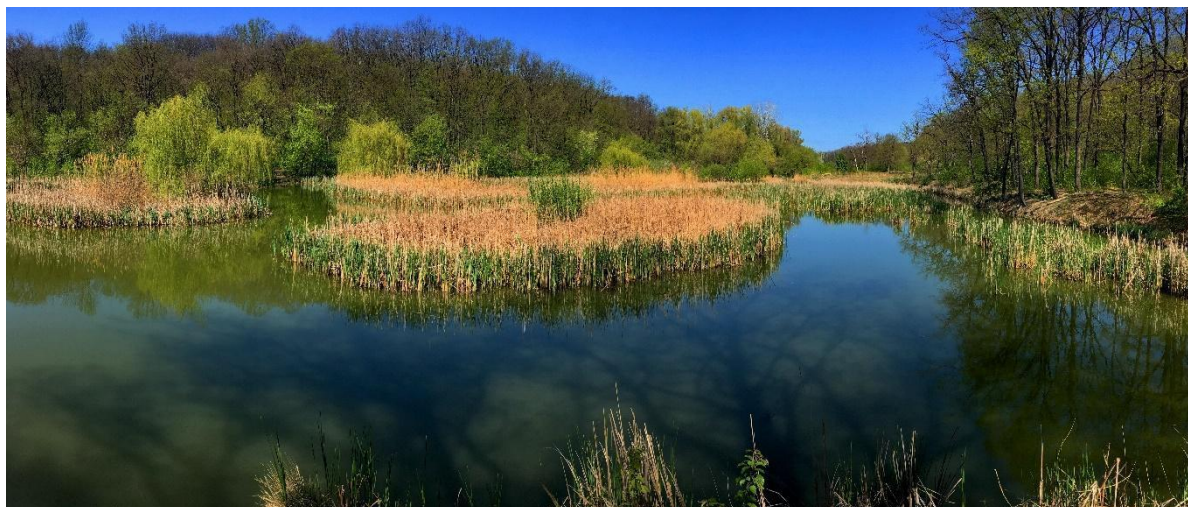
Deși create artificial, lacurile care corespund pădurii Ciric au permis instalarea unei vegetații naturale caracteristice. Astfel, se pot observa cu ușurință suprafețele însemnate pe care s-a instalat și extins stuful (*Phragmites communis*), uneori în combinație cu papura (*Typha angustifolia* și *Typha latifolia*). De asemenea, pe suprafețe variabile sezonier, pot fi observate comunități natante cu *Lemna minor*. În masa apei pot fi observate grupări de vegetație submersă, edificate de specii precum: *Ceratophyllum demersum*, *Ceratophyllum submersum*, *Myriophyllum spicatum*, *Potamogeton crispus*, *Potamogeton pectinatus*.

Pe suprafețe mult mai reduse (și plantate cu specii de arbuști indigeni sau de cultură) sunt grupări de plante caracteristice pajiștilor de silvostepă originale, precum și mici ochiuri de terenuri semi-salinizate, cu vegetația tipică edificată de *Puccinellia distans*.

Proiect derulat de:

Proiect derulat de:

0. Fauna

În ceea ce privește fauna s-a realizat un studiu pe baza observațiilor din teren și a datelor din literatura de specialitate. S-au evaluat aspecte privind entomofauna, herpetofauna, avifauna și speciile de mamifere cu ajutorul specialiștilor din domeniile amintite. Domină numărul de specii de păsări existente identificate în sit (vezi Figura nr. 6-1). Pentru a evidenția importanța zonei pentru existența unei faune bogate am insistat pe speciile de importanță comunitară la analiza fiecărui grup taxonomic în parte. Speciile de interes comunitar reprezintă acele specii care au un anumit nivel de protecție conform Directivelor Habitats și Păsări ale Uniunii Europene, dat fiind că în continentul european sunt într-un număr restrâns sau sunt amenințate de diferite presiuni antropice sau naturale. Ele pot fi: specii periclitate, exceptând acele specii al căror areal este la limită de răspândire și care nu sunt periclitate sau vulnerabile în regiunea vest paleartică; socotite a fi vulnerabile, specii ce pot deveni periclitate, dacă acțiunea presiunilor perturbatoare se menține; rare, care sunt reprezentate de populații reduse din punct de vedere genetic, al distribuției, numeric și care riscă să devină periclitate sau vulnerabile, chiar dacă asupra lor nu există factori disturbatori; endemice care o distribuție restrânsă și care au nevoie de o evaluare și monitorizare permanentă, nu numai a exemplarelor speciilor, dar și a habitatelor acestora, cât și a presiunilor și amenințărilor ce pot acționa în zonele existență ale taxonilor.

Proiect derulat de:

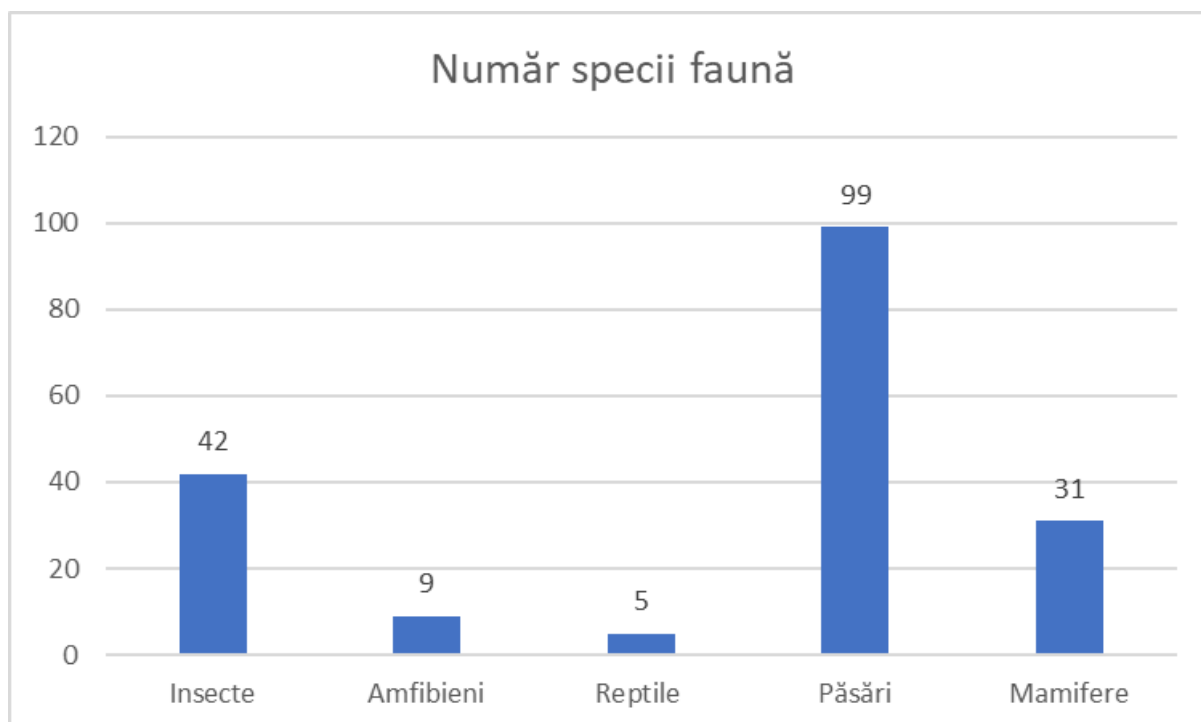

Figura nr. 6-1 Grupele faunistice principale inventariate în Aria Naturală Urbană Ciric

Nevertebrate

În decursul anului 2023 s-au realizat activități de observare, colectare și identificare a entomofaunei din Aria Naturală Urbană Ciric. Pentru colectare s-a utilizat un fileu entomologic și pentru determinare am folosit literatura de specialitate.

S-au inventariat 44 de specii de insecte, dintre care două sunt de importanță comunitară (Tabelul nr. 6-1).

Mai jos se află tabelul cu statutul zoologic și de protecție al speciilor de nevertebrate identificate în Aria Naturală Urbană Ciric.

Tabelul nr. 6-1 Speciile de nevertebrate identificate în Aria Naturală Urbană Ciric

Nr. crt.	Denumirea speciei	OUG 57/2007	Directivă a Habitatelor	IUCN List of Threatened Species	Convenția a Bonn	Convenția a Bern	Cartea Roșie a Nevertebratelor
1.	<i>Aegosome scabricorne</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	—	—
0.	<i>Agapanthia violacea</i>	—	—	G: NE, EU: NE	—	—	—
0.	<i>Amata phegea</i>	—	—	G: NE, EU: NE	—	—	—

Proiect derulat de:

Nr crt	Denumirea speciei	OUG 57/2007	Directiv a Habitate	IUCN List of Threatened Species	Convenția Bonn	Convenția Bern	Cartea Roșie a Nevertebratelor
0.	<i>Anthaxia fulgurans</i>	–	–	G: NE, EU: NE	–	–	–
0.	<i>Anthaxia salicis</i>	–	–	G: NE, EU: NE	–	–	–
0.	<i>Aromia moschata</i>	–	–	G: NE, EU: LC	–	–	Vulnerabilă
0.	<i>Bitoma crenata</i>	–	–	G: NE, EU: NE	–	–	–
0.	<i>Bolboceras armiger</i>	–	–	G: NE, EU: NE	–	–	–
0.	<i>Carabus cancellatus</i>	–	–	G: NE, EU: NE	–	–	–
0.	<i>Carabus coriaceus</i>	–	–	G: NE, EU: NE	–	–	–
0.	<i>Cerambyx cerdo</i>	Anexa III	Anexa II, Anexa IV	G: VU, EU: NT		Anexa II	Vulnerabilă
0.	<i>Cercopis sanguinolenta</i>	–	–	G: NE, EU: NE	–	–	–
0.	<i>Cetonia aurata</i>	–	–	G: NE, EU: NE	–	–	–
0.	<i>Coccinella septempunctata</i>	–	–	G: NE, EU: NE	–	–	–
0.	<i>Dermestes lardarius</i>	–	–	G: NE, EU: NE	–	–	–
0.	<i>Docus parallelepipedus</i>	–	–	G: NE, EU: LC	–	–	–
0.	<i>Graphosoma italicum</i>	–	–	G: NE, EU: NE	–	–	–
0.	<i>Ischnura elegans</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	–	–
0.	<i>Leptophyes albobittata</i>	–	–	G: NE, EU: LC	–	–	–
0.	<i>Lucanus cervus</i>	Anexa III, Anexa IV	Anexa II	G: NE, EU: NT	–	Anexa III	–
0.	<i>Macroglossum stellatarum</i>	–	–	G: NE, EU: NE	–	–	–
0.	<i>Maniola jurtina</i>	–	–	G: NE, EU: LC	–	–	–

Proiect derulat de:

Nr crt.	Denumirea speciei	OUG 57/2007	Directiv a Habitate	IUCN List of Threatened Species	Convenția a Bonn	Convenția a Bern	Cartea Roșie a Nevertebratelor
0.	<i>Megascolia maculata</i>	—	—	G: NE, EU: NE	—	—	Vulnerabilă
0.	<i>Neoclytus acuminatus</i>	—	—	G: NE, EU: NE	—	—	—
0.	<i>Oedemera podagrariae</i>	—	—	—	—	—	—
0.	<i>Orthetrum brunneum</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	—	—
0.	<i>Orthetrum cancellatum</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	—	—
0.	<i>Oryctes nasicornis</i>	—	—	G: NE, EU: NE	—	—	—
0.	<i>Phaneroptera falcata</i>	—	—	G: NE, EU: LC	—	—	—
0.	<i>Phosphuga atrata</i>	—	—	G: NE, EU: NE	—	—	—
0.	<i>Pieris brassicae</i>	—	—	G: NE, EU: LC	—	—	—
0.	<i>Platycnemis pennipes</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	—	—
0.	<i>Pogonocherus hispidus</i>	—	—	G: NE, EU: NE	—	—	—
0.	<i>Protaetia cuprea</i>	—	—	G: NE, EU: NE	—	—	—
0.	<i>Purpuricenus kaehleri</i>	—	—	G: NE, EU: LC	—	—	—
0.	<i>Scolia hirta</i>	—	—	G: NE, EU: NE	—	—	Vulnerabilă
0.	<i>Thyris fenestrella</i>	—	—	G: NE, EU: NE	—	—	—
0.	<i>Trachys minutus</i>	—	—	—	—	—	—
0.	<i>Trichodes apiarius</i>	—	—	G: NE, EU: NE	—	—	—
	<i>Trichoferus pallidus</i>	—	—	G: NE, EU: LC	—	—	—
0.	<i>Tychius quinquepunctatus</i>	—	—	—	—	—	—
0.	<i>Uleiota planata</i>	—	—	G: NE, EU: NE	—	—	—
0.	<i>Vanessa cardui</i>	—	—	G: NE, EU: LC	—	—	—

Proiect derulat de:

Nr crt	Denumirea speciei	OUG 57/20 07	Directiv a Habitat e	IUCN List of Threatene d Species	Convenți a Bonn	Convenți a Bern	Cartea Roșie a Nevertebratel or
0.	<i>Vespa crabro</i>	–	–	G: NE, EU: NE	–	–	–

Speciile de insecte din zonă reprezintă o verigă trofică importantă în cadrul ecosistemelor și de asemenea polenizatori importanți pentru speciile de plante. În vederea desemnării ariei de la Ciric ca zonă protejată prin lege menționăm prezența a două specii de de interes comunitar, strict protejate: *Lucanus cervus* (rădașca) și *Cerambyx cerdo* (croitorul mare al stejarului) (Figura nr. 6-4). Ele sunt frecvente în aria naturală urbană și necesită măsuri de conservare a habitatelor forestiere în care se găsește.

Rădașca este o specie caracteristică habitatelor forestiere cu arbori. Larvele acestora se dezvoltă în lemn descompus de foioase, în special stejar. Femelele depun ouăle în galerii săpate în sol (70-100 cm adâncime), foarte aproape de habitate surse de hrană (rădăcini, lemn căzut pe sol). Pentru conservarea speciei este necesară interzicerea exploatării arborilor bătrâni. Dat fiindcă suprafața sitului este mică, a putut fi estimată o singură populație constantă, răspândită pe toată suprafața pădurii.

Croitorul mare al stejarului este cea mai mare specie de croitori din România. Este o specie polifagă. Se întâlnește în zone cu stejarii, fag, ulm, frasin, salcie, dar și alte specii de foioase. Preferă trunchiurile de copaci pe picior în zone însorite, dar poate fi observată și acolo unde este lemn căzut la sol. Materialul lemnos colonizat reprezintă habitat pentru numeroase alte specii de animale. Croitorul mare al stejarului are un rol cheie în ecosistemele de pădure fiind o specie ce menține funcționalitatea ecologică a ecosistemelor. Este polenizator și hrană pentru speciile insectivore. Pentru conservarea speciilor este necesară menținerea pe suprafețe bine delimitate a lemnului mort atât în picioare, cât și cel căzut la pământ (<https://liferosalia.ro/cerambyx-cerdo>).

Proiect derulat de:

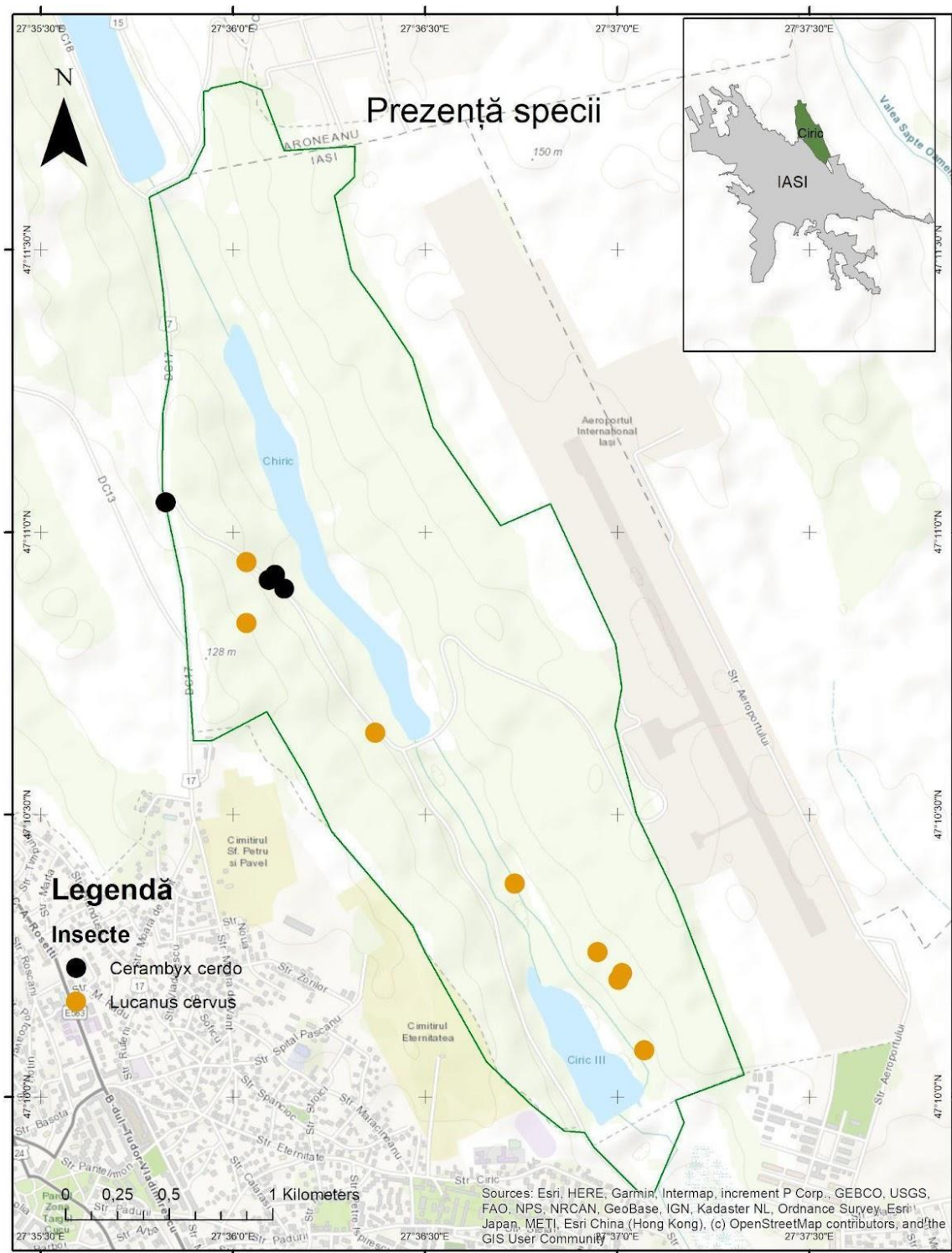

Figura nr. 6-2 Prezența speciilor de insecte de interes comunitar din Aria Naturală Urbană Ciric

Neoclytus acuminatus este o specie de gândac croitor, originară din America de Nord și apărută recent în fauna țării noastre. Prezintă un potențial invaziv și ca atare un potențial pericol pentru existența

Proiect derulat de:

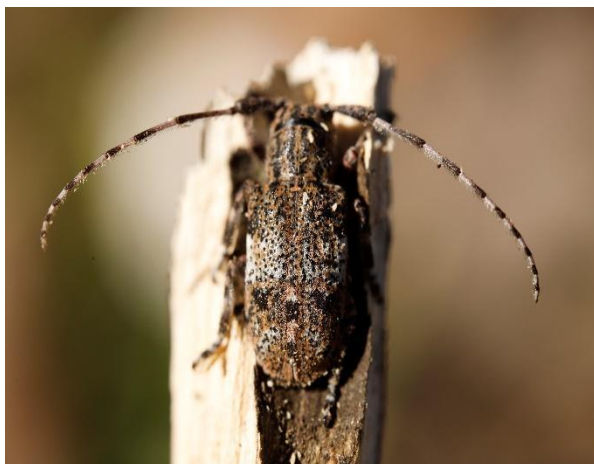
altor specii autohtone din arie. Efectul pe viitor asupra altor specii native din zonă încă nu este cunoscut și reprezintă un obiectiv de studiu al specialiștilor entomologi (Hănceanu și colaboratorii, 2021).

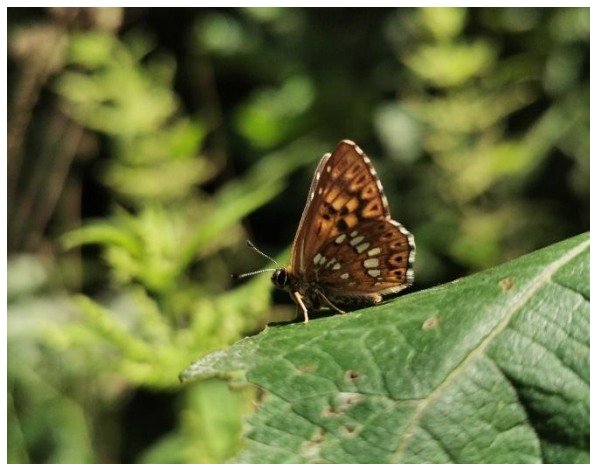
Lucanus cervus (Linnaeus, 1758)

Cerambyx cerdo (Linnaeus, 1758)

Mesosa nebulosa (Fabricius, 1781)

Hamearis lucina (Linnaeus, 1758)

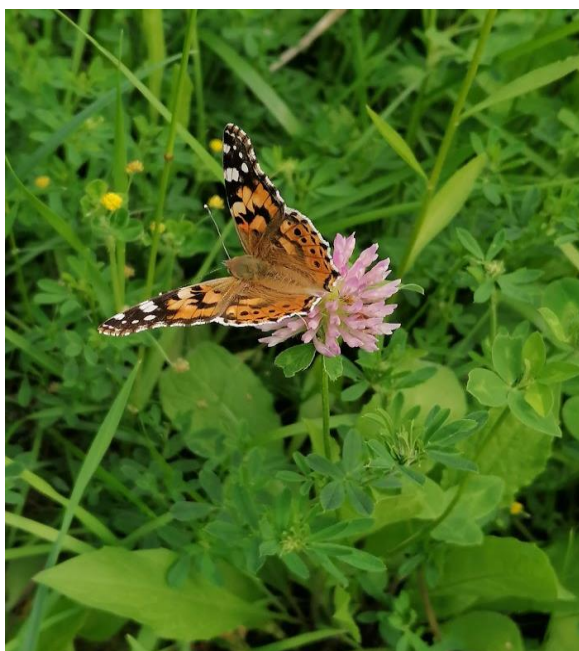
Proiect derulat de:

Aegosoma scabricorne (Scopoli, 1763)

Neoclytus acuminatus (Fabricius, 1775)

Vanessa cardui (Linnaeus, 1758)

Coenonympha pamphilus (Linnaeus, 1758)

Herpetofauna

În vederea studierii herpetofaunei s-a folosit metoda transectului vizual aleatoriu, metoda transectului linear vizual și metoda transectului auditiv. Observațiile în teren în zona de interes Cîrc-iași s-au desfășurat în perioada aprilie-iunie 2023 și au înglobat un număr de 6 ieșiri în teren (câte 2 în fiecare lună). În urma investigațiilor în teren am inventariat un număr 114 indivizi, însumând 9 specii de amfibieni și 6 specii de reptile, grupate în 7 tipuri de habitate (Tabelul nr. 6-2).

Proiect derulat de:

Mai jos se află tabelul cu statutul sozologic și de protecție al speciilor de herpetofaună identificate în Aria Naturală Urbană Ciric.

Tabelul nr. 6-2 Speciile de herpetofaună identificate în Aria Naturală Urbană Ciric

Nr. Crt.	Denumirea speciei	OUG 57/2007	Directiva Habitate	IUCN List of Threatened Species	Convenția Bonn	Convenția Bern	Cartea Roșie a Vertebratelor
1.	<i>Bombina bombina</i>	Anexa III	Anexa II, Anexa IV	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Bombina variegata</i>	Anexa III	Anexa II, Anexa IV	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Bufo viridis</i>	Anexa IV	Anexa IV	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Hyla arborea</i>	Anexa IV	Anexa IV	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Pelophylax ridibundus</i>	Anexa V	Anexa V	G: LC, EU: LC	–	Anexa III	–
0.	<i>Pelophylax kl. esculentus</i>	Anexa V	Anexa V	G: LC, EU: LC	–	Anexa III	–
0.	<i>Rana dalmatina</i>	Anexa IV	Anexa IV	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Triturus cristatus</i>	Anexa III	Anexa II, Anexa IV	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Lissotriton vulgaris</i>	Anexa IV	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa III	–
0.	<i>Emys orbicularis</i>	Anexa III	Anexa II	G: NT, EU: NE	–	Anexa II	Vulnerabilă
0.	<i>Lacerta viridis</i>	Anexa IV	Anexa IV	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Lacerta agilis</i>	Anexa IV	Anexa IV	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Natrix natrix</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa III	–
0.	<i>Coronella austriaca</i>	Anexa IV	Anexa IV	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	Vulnerabilă
0.	<i>Trachemys scripta</i> ¹	–	–	G: LC, EU: NE	–	–	–

Proiect derulat de:

Emys orbicularis

Natrix natrix

Pelophylax ridibundus

Lissotriton vulgaris

Proiect derulat de:

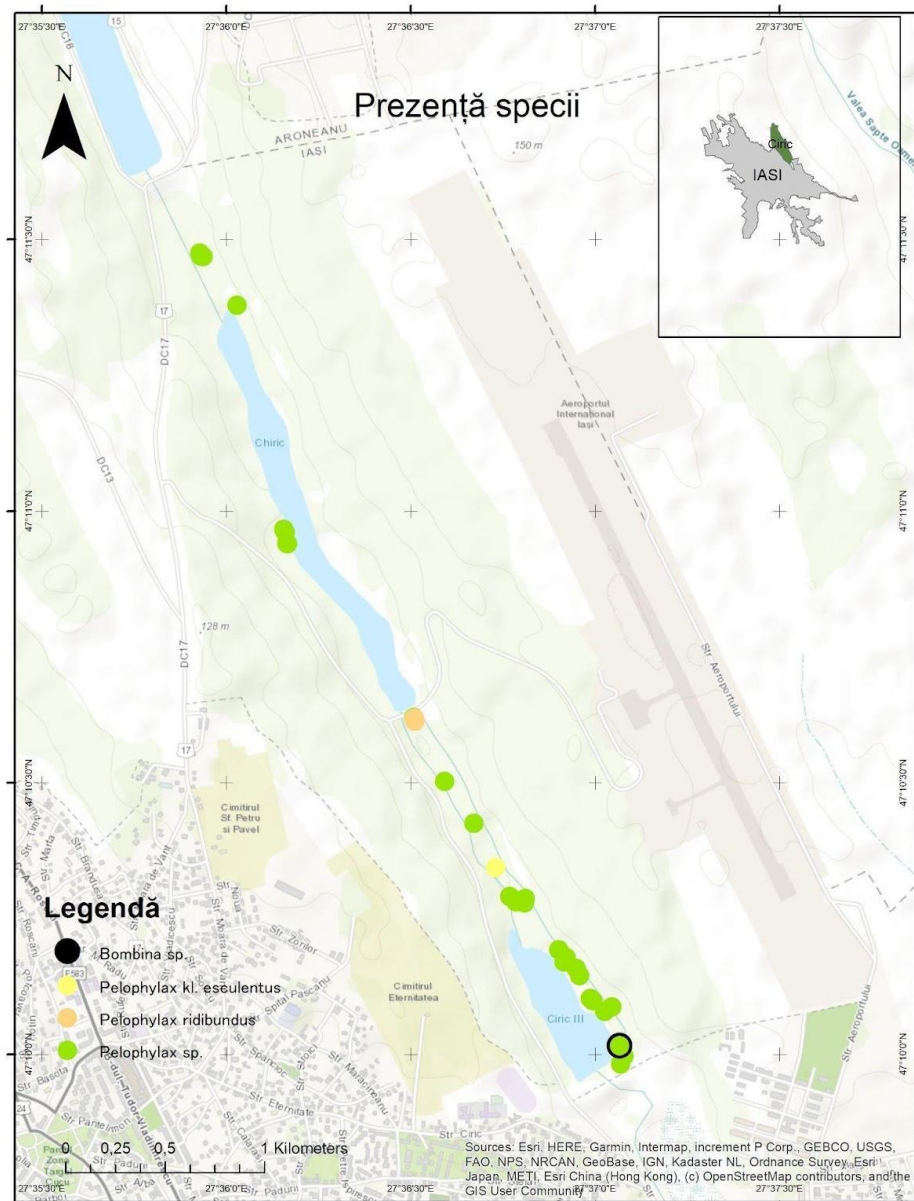

Figura nr. 6-3 Prezență speciilor de amfibieni observate pe parcursul studiului (anul 2023)

Proiect derulat de:

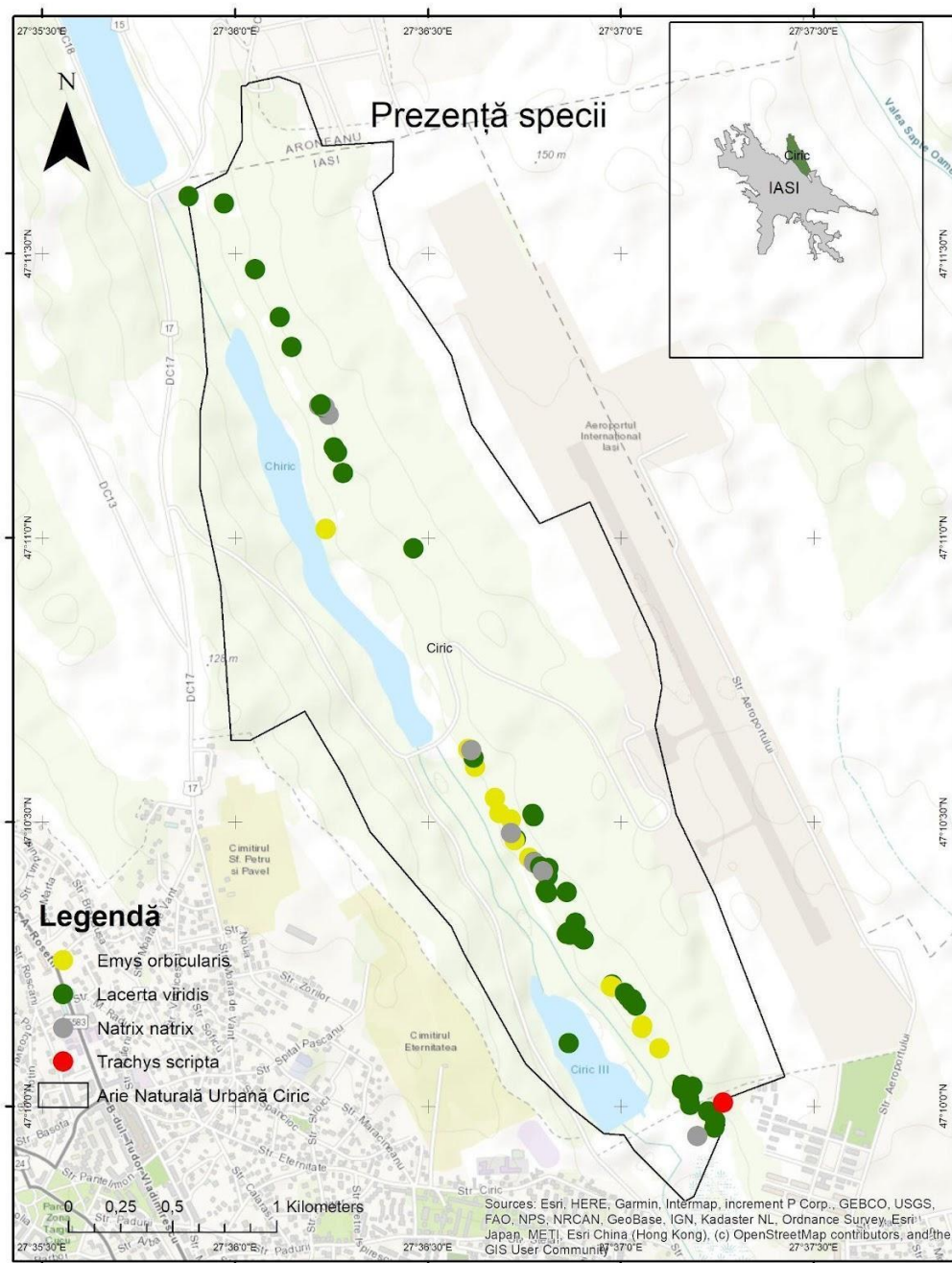

Figura nr. 6-4 Prezența speciilor de reptile observate pe parcursul studiului (anul 2023)

Au fost inventariate în zonele umede șapte taxoni aparținând amfibienilor: *Bombina variegata* (buhaiul de baltă cu burtă galbenă), *Bombina bombina* (buhaiul de baltă cu burtă roșie), *Bufo viridis* (broasca râioasă verde), specie de interes comunitar, *Hyla arborea* (brotăcelul), specii de interes comunitar, strict protejate, *Pelophylax ridibundus* (broasca verde mare de lac), specie de amfibian dominantă în grupul amfibienilor precum și specia hibrid *Pelophylax kl. esculentus* (broasca mică de lac), specii ce consumă nevertebrate din masa apei (Figura nr. 6-3). În interiorul pădurii, frecvent a fost identificată specia *Rana dalmatina* (broasca roșie de pădure), specie de interes comunitar. În zonele cu acvatorii permanente sau temporare putem găsi specii de tritoni: tritonul cu creastă (*Triturus cristatus*),

Proiect derulat de:

specie de interes comunitar și tritonul comun (*Lissotriton vulgaris*) și tritonul cu creastă (*Triturus cristatus*).

În literatura de specialitate sunt specificate și specii, pe care noi nu le-am putut confirma într-un singur an de studiu, dar a căror existență trebuie verificată și monitorizată pe parcursul anilor următori. Printre aceste specii menționăm: *Pelobates fuscus* (broasca de pământ brună), *Pelophylax lessonae* (broasca mică verde), *Coronella austriaca* (șarpele de alun). Nicoară, 2007 notează prezența 7 specii de amfibieni (*Lissotriton vulgaris*, *Triturus cristatus*, *Bombina bombina*, *Bufo viridis*, *Pelobates fuscus*, *Hyla arborea* și *Pelophylax kl. esculentus*) și 5 specii de reptile (*Emys orbicularis*, *Lacerta viridis*, *Lacerta agilis*, *Natrix natrix* și *Coronella austriaca*). Totodată Strugariu și colaboratorii, 2008 prezenta a 9 specii de amfibieni (*Lissotriton vulgaris*, *Triturus cristatus*, *Bombina bombina*, *Bufo viridis*, *Pelobates fuscus*, *Hyla arborea*, *Pelophylax ridibundus*, *Pelophylax lessonae* și *Pelophylax kl. esculentus*) și 6 specii de reptile (*Emys orbicularis*, *Anguis fragilis*, *Lacerta viridis*, *Lacerta agilis*, *Natrix natrix* și *Coronella austriaca*) (Strugariu și colaboratorii, 2007).

Buhaiul de baltă cu burtă roșie se întâlnește în bazinele acvatice din zona Ciric, dar și pe cursul râului, ori în bălți temporare. Se hrănește cu insecte, melci și viermi. Se reproduce în lunile aprilie-mai. Uneori se poate reproduce și a doua oară într-un sezon. În timpul perioadei de împerechere masculii vocalizează în special seara și noaptea, iar femelele răspund prin sunete de intensitate mică. Posedă niște glande cu secreții iritante la nivelul negilor piei, care secretă un lichid alb de consistență vâscoasă, acid și iritant. Acest repelent nu este perfect, fiind o specie consumată de șerpi sau alte nevertebrate. La apariția unui prădător se pot ascunde în mâl sau adoptă o poziție de apărare aposematică, făcând pe mortul, cu abdomenul intens colorat răsturnat în sus, corpul rigid, picioarele fiind îndreptate deasupra ochilor.

Buhaiul cu burta galbenă trăiește bazinele acvatice cu apă mică sau în bălțile temporare din parcul urban. În perioada primăverii emit sunete caracteristice ce pot fi auzite de la distanță. În afara perioadei de reproducere poate fi depistat cu dificultate din cazul coloritului de camuflaj, pe care îl prezintă pe partea dorsală. (<https://peterlengyel.wordpress.com/2014/11/02/izvorasul-cu-burta-galbena-bombina-variegata/>). Glandele de pe partea dorsală situate la nivelul formațiunilor cornoase numite negi conțin substanțe toxice pentru alte specii de animale. Hrana este reprezentată de insecte, viermi, moluște de dimensiuni reduse.

Broasca râioasă verde este o specie crepusculară sau nocturnă, întâlnită îndeosebi la Ciric în zone deschise. În timpul zilei se adăpostește în galerii din sol. Hibernează pe uscat, în cavități ce le sapă în pământ. În spatele ochilor prezintă două glande mari și proeminente, de forma unor boabe de fasole. Secreția lor este toxică și acționează împotriva prădătorilor. Se hrănește în special cu insecte și viermi de pământ.

Brotăcelul este singura broască arboricolă din Europa. Este observată mai ales în aria naturală în stufării. Are niște discuri adezive la capătul degetelor cu ajutorul cărora se cațără cu ușurință pe diferite substraturi. Este preponderent acvatic numai în perioada scurtă de reproducere din lunile aprilie-mai. Se hrănește cu insecte, păianjeni, sau acarieni (paraziți de talie mică).

Broasca roșie de pădure în condiții de umiditate crescută poate fi întâlnită în interiorul pădurii, acolo unde există vegetație. În situații de secetă se ascunde pe sub trunchiurile copacilor căzuți la pământ, pietre. În hibernare se scufundă pe fundul apelor în mâl, unde respiră exclusiv tegumentar. Se reproduce primăvara devreme, în lunile martie, aprilie. Femela depune un număr mare de ouă în apă puțin adâncă pe plantele acvatice Consumă insecte sau viermi.

Tritonii cu creastă se numără printre tritonii de talie mare din România. Este prezent în pădurile de foioase de la Ciric. Specia este afectată negativ mai ales în perioada de reproducere (martie-iulie), când folosește corpuri de apă cu apă puțin adâncă sau bălți, expuse la soare. În acest sens este nevoie ca în miroecosistemele respective, deranjul să fie minim. În afara perioadei de împerechere preferă mediul terestru, unde există pajiști umede sau păduri de foioase. Tritonul cu creastă se hrănește cu insecte, râme.

Proiect derulat de:

Dintre reptile (Figura nr. 6-4), în zona lacurilor a fost observată **țestoasa de apă** (*Emys orbicularis*), specie protejată prin convențiile europene și naționale, cu un regim de hrană omnivor. Consumă insecte acvatice, peștișor, amfibieni și ocazional materii vegetale. Perioada de reproducere se desfășoară în lunile aprilie-mai. Cuibul este instalat în zone cu expoziție sudică. În general, indiferent de sezon preferă acvatoriile cu apă mică.

Totodată s-a observat și o specie de țestoasă invazivă *Trachemys scripta* (**țestoasa de Florida**). Prezența speciei este corelată cu proximitatea habitatelor acvatice față de zonele de locuințe, indivizi acestei specii fiind eliberați în natură de către populație.

În special în zonele cu vegetație ierboasă au fost observate două specii de șopârle ce consumă îndeosebi insecte: *Lacerta viridis* (gușterul), specie dominantă și *Lacerta agilis* (șopârla de câmp), specii de interes comunitar. Din grupul reptilelor sunt prezente în zona Ciric și două specii de șerpi neveninoși: *Natrix natrix* (șarpele de casă) și *Coronella austriaca* (șarpele de alun). Ultima specie este de interes comunitar. Aceștia consumă șoareci, iar mai ales șarpele de casă poate captura broaște, peștișori.

Gușterul este o specie frecventă la Ciric. Este una dintre șopârle de talie mare din România. Se hrănește cu insecte dar și cu alte specii de nevertebrate de talie redusă. Preferă zonele însorite dimineața. În caz de nevoie își poate rupe coada, ca și alte specii de șopârle, distrăgând atenția prădătorilor.

Șopârla de câmp este o specie văzută la Ciric în locuri însorite. Reproducerea se petrece în lunile aprilie-mai. În această perioadă au loc lupte între masculi pentru a câștiga atenția femelelor. Este o specie de reptile ce se hrănește cu insecte, viermi dar uneori și cu ouăle păsărilor ce depun pontă pe sol. Constituie bază trofică în special pentru păsări și mamifere. Principala amenințare la adresa speciei, ca și în cazul altor reptile, este reprezentată de om care caută să îndepărteze exemplarele, probabil din cauza spriereturilor sau a necunoașterii.

Șarpele de alun este o specie ce poate fi confundată cu o vipera, dar este total inofensiv pentru om. Îl găsim în interiorul corpurilor de pădure. Este o specie ce se poate cățăra pe arbori și arbuști. Consumă alte specii de reptile dar și micromamifere. Când se simte amenințat elimină un miros respingător puternic, întrucât prezintă niște glande la nivelul cloacei care secretă un lichid cu rol de repelent

(<https://www.ibiol.ro/posmediu/pdf/Ghiduri/Ghid%20de%20monitorizare%20a%20speciilor%20de%20amfibieni%20reptile.pdf>; Cozari și colab., 2007).

Avifauna

În ceea ce privește ornitofauna s-au făcut transecte vizuale și auditive pentru identificarea diversității calitative și cantitative din Aria Naturală Urbană Ciric. În decursul cercetărilor realizate pe parcursul unui an de observații au fost identificate 97 specii de păsări (Tabelul nr. 6-3), cât și pe baza datelor din literatură (Loghin, 2020, Nechifor și Gache, 2023).

Unele specii (78) cuibăresc în aria naturală urbană sau în apropierea acesteia și vizitează zona în căutare de hrană. Alte păsări (48 de specii) sunt prezente în migrație sau accidental în zona studiată. Câteva specii pot rămâne și iarna în ecosistemele forestiere, pentru a căuta nevertebrate în scoarța copacilor sau consumă fructe ori semințe. Unele păsări sunt prezente pe luciul de apă, când acesta nu îngheață în timpul sezonului rece. Opt specii iernează în Aria Naturală Urbană Ciric. Zece specii sunt parțial migratoare, părăsind aria doar în ani în care în anotimpurile friguroase nebulozitatea este ridicată sau resursele trofice sunt insuficiente. Din totalul numărului de păsări, 32 de specii pot rămâne tot timpul anului în sit (Figura nr. 6-5). Pot exista două situații, fie că exemplarele existente în sit li se alătură altele din nordul continentului european, fie că exemplarele din parc pleacă spre sud după cuibărire și sunt înlocuite cu altele din aceleași specii, care zboară dinspre zona montană, sau țări mai nordice ca România.

Proiect derulat de:

Situl este important mai ales speciile de ciocănitori, răpitoare diurne și nocturne, păsări acvatice și passeriforme caracteristice zonelor forestiere, tufărișurilor și stufăriilor, zonelor umede.

În cazul speciilor de păsări s-au putut face estimări populaționale pe baza observațiilor proprii și a opiniei experților ornitologi. Astfel, alături de informațiile reprezentative pentru speciile de păsări de interes comunitar, vor fi prezentate și date populaționale.

Dintre acestea 14 au un statut de protecție ridicat conform Directivei Păsări a Uniunii Europene. Menționăm aici specii de ciocănitori: ghionoaia neagră (*Dryocopus martius*), ciocănitoarea de stejar (*Leipicus medius*), ghionoaia sură (*Picus canus*), ciocănitoarea de grădini (*Dendrocopus syriacus*), care reprezintă un grup ecologic important pentru funcționarea ecosistemelor forestiere existente la Cîrîc (Figura nr. 6-6).

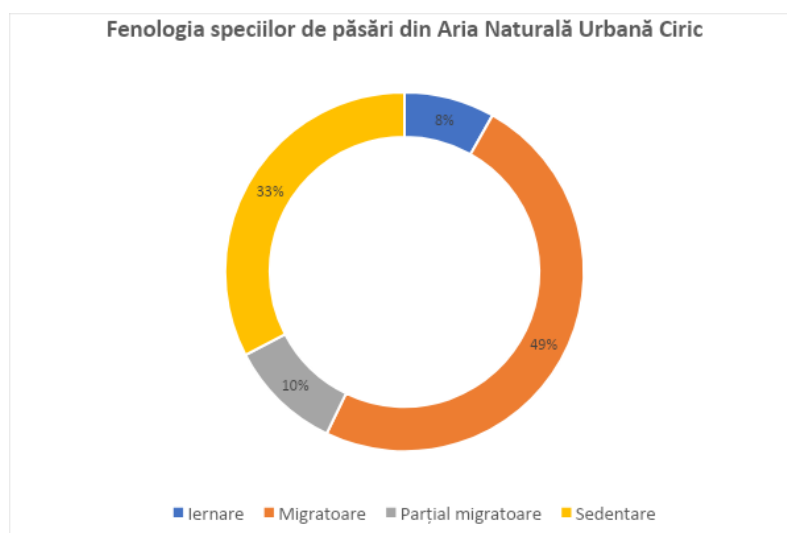

Figura nr. 6-5 Repartiția procentuală a speciilor de păsări din Aria Naturală Urbană Cîrîc, în funcție de fenologia speciilor de păsări.

Proiect derulat de:

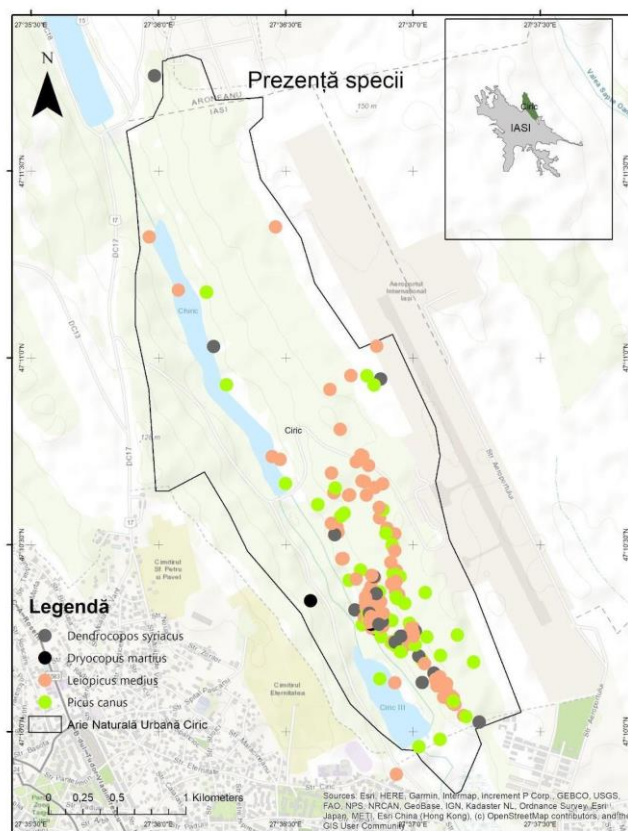

Figura nr. 6-6 Prezența speciilor de ciocănitori de interes comunitar observate pe parcursul studiului (anul 2023)

Ciocănitoarea neagră are o populație estimată de 2-3 perechi cuibăritoare și este cu predilecție insectivore. Preferă îndeosebi furnicile. Poate consuma specii de nevertebrate care se găsesc sub scoarța copacilor sau în interiorul masei lemnoase. Le colectează îndepărtând scoarța și excavând găuri masive. Rareori pentru suplimentarea dietei consumă și melci sau materii vegetale, mai ales fructe. Reprezintă cea mai mare ciocănitoare din Europa. Scorburi create de ciocănitoarea neagră sunt mari și pot constitui locuri de adăpost pentru specii care nu realizează scorburi: răpitoare nocturne (bufnițe). Cuiburile sunt amenajate în scorburi excavate în trunchiul copacilor arborilor înalți (conifere sau foioase). Cuibul este refolosit în anul următor. Managementului forestier trebuie adaptat la caracteristicile ecologice ale speciei. Se recomandă păstrarea unei cantități de lemn mort (10%) în picioare sau doborât în ecosistemele forestiere existente.

Ciocănitoarea de stejar are o populație în Aria Naturală Urbană Ciric de 6-10 perechi cuibăritoare. Ciocănitoarea de stejar preferă nevertebratele existente pe și sub scoarța arborilor. Dieta speciei cuprinde larve de coleoptere, omizi ale altor insecte, afide etc. Doar ocazional consumă și hrană vegetală reprezentată de mugurii plantelor. Pentru conservarea speciei se recomandă ca în managementul forestier să fie inclusă păstrarea corpurilor de pădure mature, cel puțin pe 10% din suprafața totală.

Ghionoia sură are o populație de 4-6 perechi cuibăritoare. Ghionoia sură este cu precădere insectivoră. Ocazional consumă hrană vegetală reprezentată de fructe, semințe, nuci. În general are preferințe ecologice mai stricte, trăind mai ales în habitate arboricole nemodificate. Pentru conservarea speciei este necesară diminuarea deranjului în corpurile de pădure unde cuibărește. Este de preferat ca

Proiect derulat de:

extragerea de arbori să fie selectivă și să se facă doar în anumite perioade ale anului, fără a constitui o presiune constantă în sit.

Ciocănitoarea de grădini este reprezentată de o populație cuibăritoare de 6-10 perechi. Ciocănitoare de grădini consumă insecte și larvele lor, dar dieta sa cuprinde și fructe, semințe, nuci, alune, etc. Sezonul de reproducere are loc în lunile aprilie-mai. Își sapă scorburi în specii de foioase, dar uneori și în stâlpii de lemn. Uneori reutilizează cuiburile vechi. Nu există amenințări majore la adresa speciei.

În malul lutos al lacurilor se întâlnește **pescărașul albastru** (*Alcedo atthis*), care consumă în special peștișori sau nevertebrate. Uneori este prezent și iarna. Prezintă o populație de 2-4 perechi cuibăritoare în zona Ciric. Pescărașul albastru a fost ales ca simbol al Societății Ornitologice Române, una dintre primele organizații de mediu din România, fiind înființată în anul 1990. Îndiguirea, distrugerea malurilor de apă amenință locurile de cuibărit ale speciei. Poluarea apelor sau seceta duce la un declin al resurselor de apă, ceea ce poate afecta pescărașul albastru pe termen mediu și lung. Se impun măsuri de reconstrucție ecologică, dar și măsuri de prevenire a poluării apelor și a secetei (Figura nr. 6-7).

Proiect derulat de:

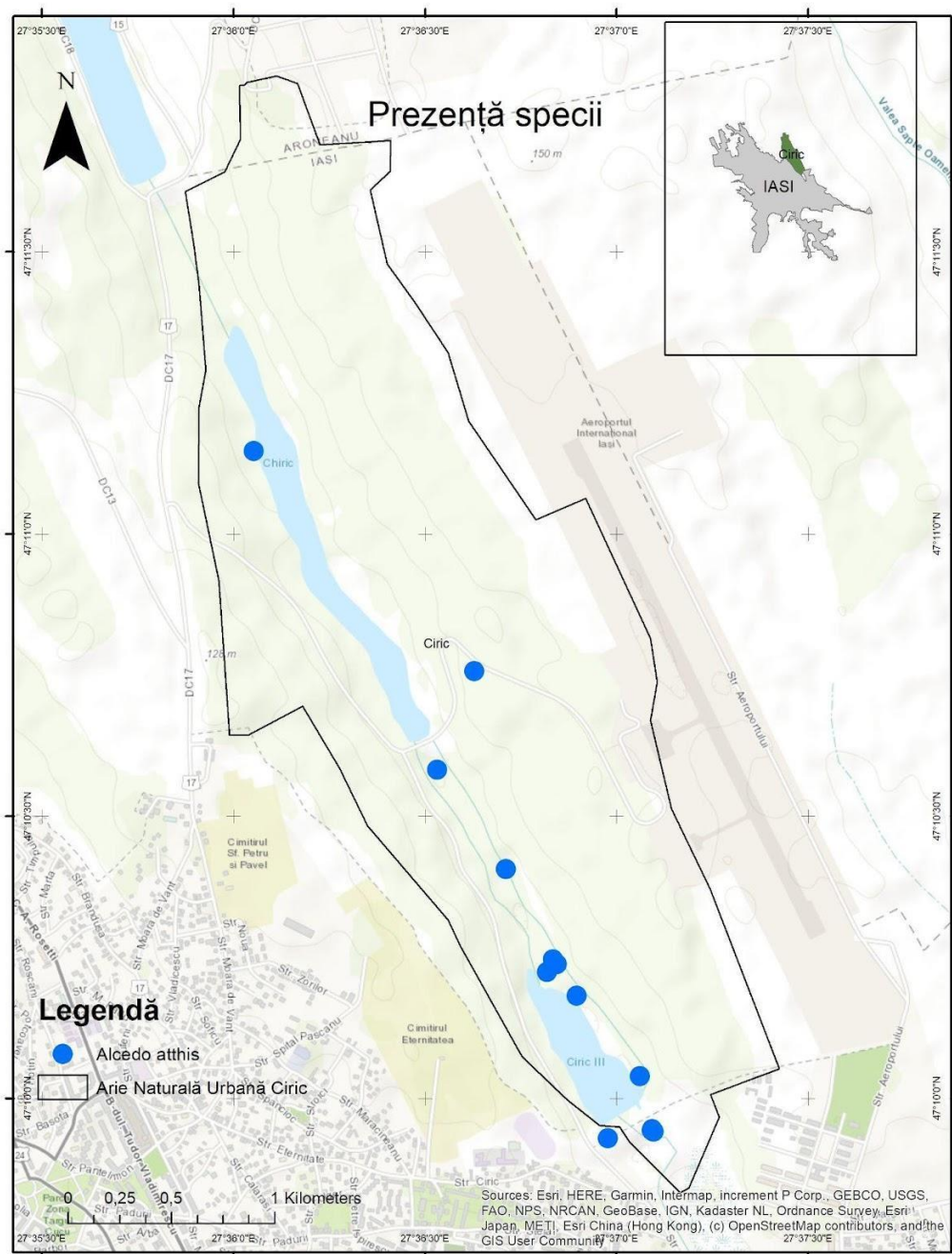

Figura nr. 6-7 Observații privind prezența pescărașului albastru în anul 2023

Deasupra bazinelor acvatice poate fi observată adeseori **chira de baltă** (*Sterna hirundo*) (Figura nr. 6-8), care cuibărește într-un număr de perechi 8-20 perechi. Consumă specii de peștișori sau insecte. Este specia de chiră cea mai frecventă din România. Pentru conservarea speciei este necesar un management adecvat al zonelor umede, prin care să se împiedice creșterea necontrolată a nivelului apei sau deversarea apei din bazinele, unde pasărea se reproduce. Totodată turismul necontrolat efectuat cu ambarcațiuni poate afecta negativ existența chirei de baltă.

Proiect derulat de:

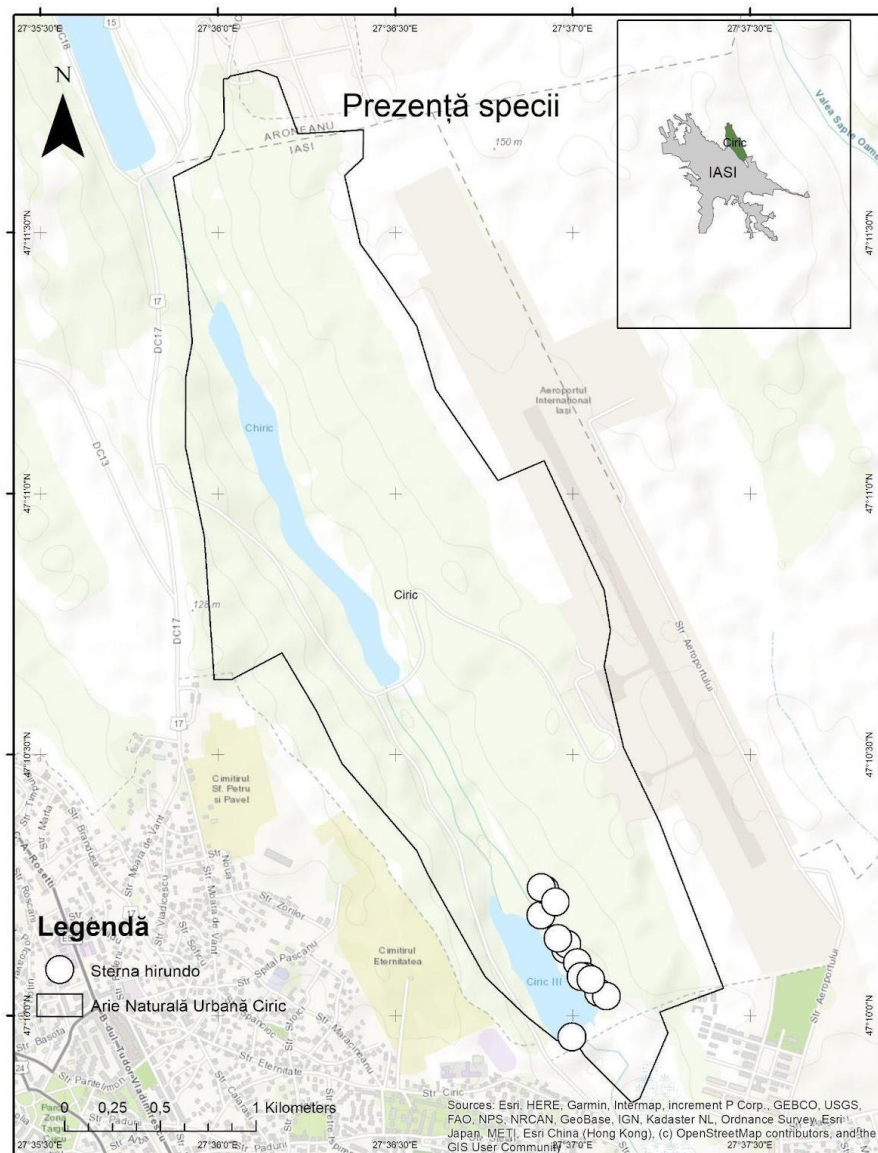

Figura nr. 6-8 Prezență chirei de baltă pe parcursul studiului (anul 2023)

În zonele cu stufăriș și zonele cu apă mică se găsesc specii ce cuibăresc în zonă sau pot fi prezente în căutare de hrană: **stârcul pitic** (*Ixobrychus minutus*), **egreta mare** (*Ardea alba*), **egreta mică** (*Egretta garzetta*), **stârcul de noapte** (*Nycticorax nycticorax*), **stârcul roșu** (*Ardea purpurea*) (Figura nr. 6-9).

Proiect derulat de:

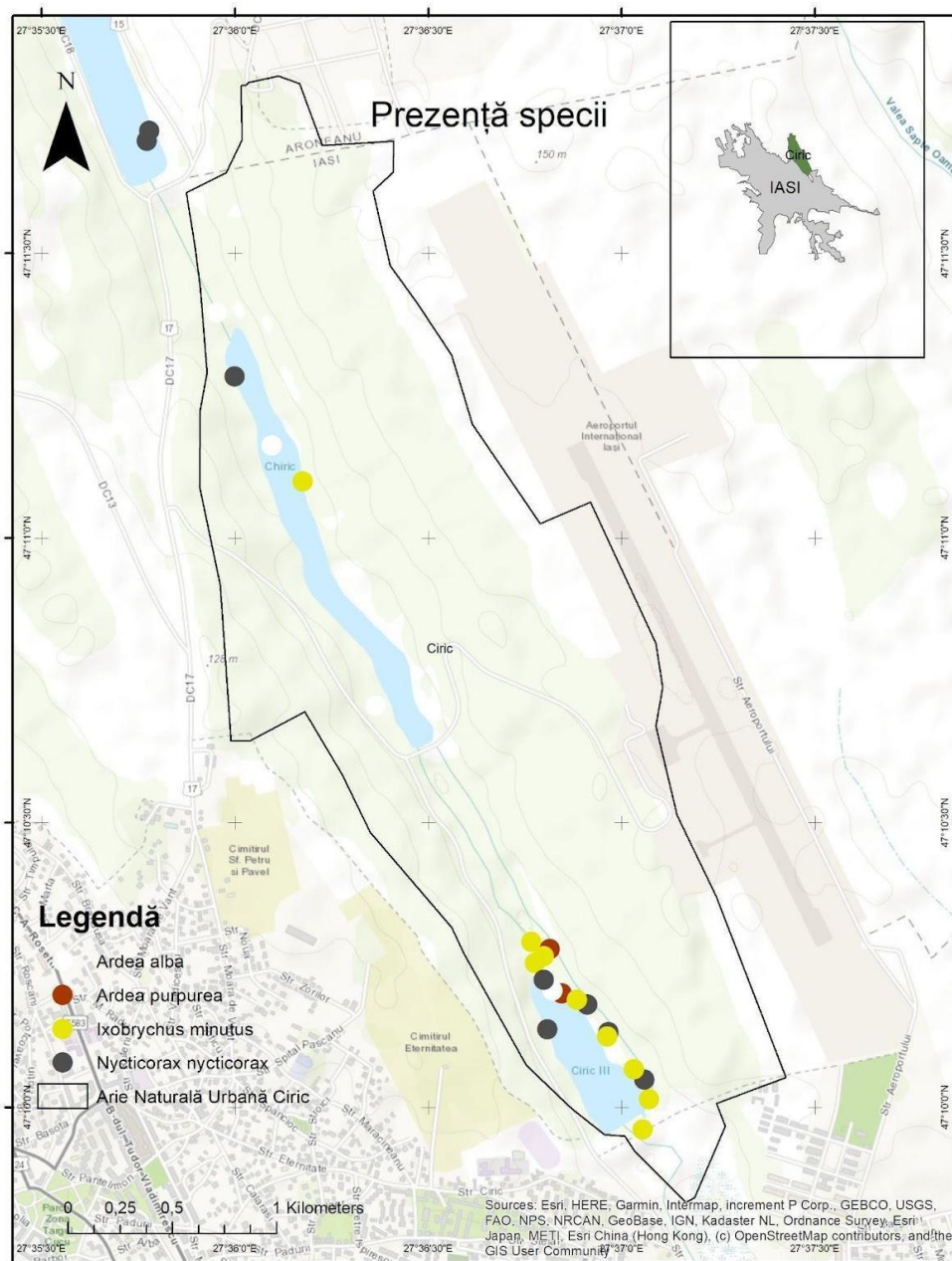

Figura nr. 6-9 Prezența speciilor de stârci și egrete de interes comunitar pe parcului studiului (anul 2023)

Stârcul pitic are o populație de 1-4 perechi cuibăritoare, ce cuibăresc în stufăriș. Este o specie carnivoră. Dieta sa cuprinde insecte acvatice, pești, păsări, ouă de păsări, reptile, amfibieni, moluște, crustacee etc. Stârcul pitic este greu de văzut, întrucât duce o viață retrasă. Cel mai adesea este determinată prezența speciei după sunet. Conservarea speciei implică un management durabil al zonelor umede. Se prevăd măsuri și activități care să împiedice drenarea, incendiarea stufului, deranjul uman, poluarea apelor, eutrofizarea sau lucrări de îndiguire.

Perechile cuibăritoare de egretă mare sunt în număr de 1-3. Este o specie preponderent carnivoră, extrem de abilă și adaptabilă la tipul de hrană existent. Consumă în funcție de disponibilitate

Proiect derulat de:

pești, broaște, șerpi, crustacee, insecte acvatice. Este una din speciile cu o largă răspândire pe Glob, lipsind doar în Antarctica. Conservarea speciei presupune protejarea suprafețelor de stuf, mai ales în perioada de cuibărit și păstrarea, când condițiile de mediu o permit, al nivelului apei.

Egreta mică are un număr 2-5 perechi cuibăritoare de-a lungul anilor în Aria Naturală Urbană Ciric. Specia preferă zonele umede cu ape puțin adânci. Este o specie carnivoră, care consumă insecte, moluște, crustacee, păianjeni, viermi, amfibieni, reptile, micromamifere, păsări mici și specii de peștișori. Pentru conservarea speciei este necesară păstrarea zonelor cu stufării unde cuibărește și nivelului apei, când condițiile de mediu o permit

Stârcul de noapte prezintă 6-12 perechi cuibăritoare. Specia preferă habitatele acvatice naturale. Se hrănește cu în zone cu apă mică, mlăștinoase, cu pești, lipitori, insecte acvatice sau larvele acestora, moluște, amfibieni, reptile, păsări de talie mică, micromamifere. Specia necesită acțiuni de conservare ce se referă la menținerea suprafețelor de habitat în care cuibărește și se hrănesc.

Stârcul roșu este reprezentat în Aria Naturală Urbană Ciric de 1-2 perechi cuibăritoare. Se hrănește în special cu pești de dimensiuni mici, amfibieni, nevertebrate acvatice, mamifere de talie mică sau păsări mic. Migrează pe distanțe lungi până la sud de Sahara. Perioada de reproducere are loc între lunile aprilie și iulie. Își amenajează cuiburile în stuf. Conservarea speciei presupune un management al zonelor umede, prin care să fie păstrate condiții minime de habitat (stufăriș), unde cuibărește și un nivel al apei adecvat, când condițiile de mediu o permit.

În ecosistemele cu arbori, arboret și tufărișuri se întâlnesc specii de paseriforme (Figura nr. 6-10) preponderent insectivore, pentru care sunt necesare măsuri speciale de conservare a habitatelor forestiere: muscarul gulerat (*Ficedula albicollis*), și silvia porumbacă (*Curruca nisoria*). Atât în păduri cât și în zonele deschise poate fi observat frecvent specia cuibăritoare sfrânciocul roșiatic (*Lanius collurio*).

Proiect derulat de:

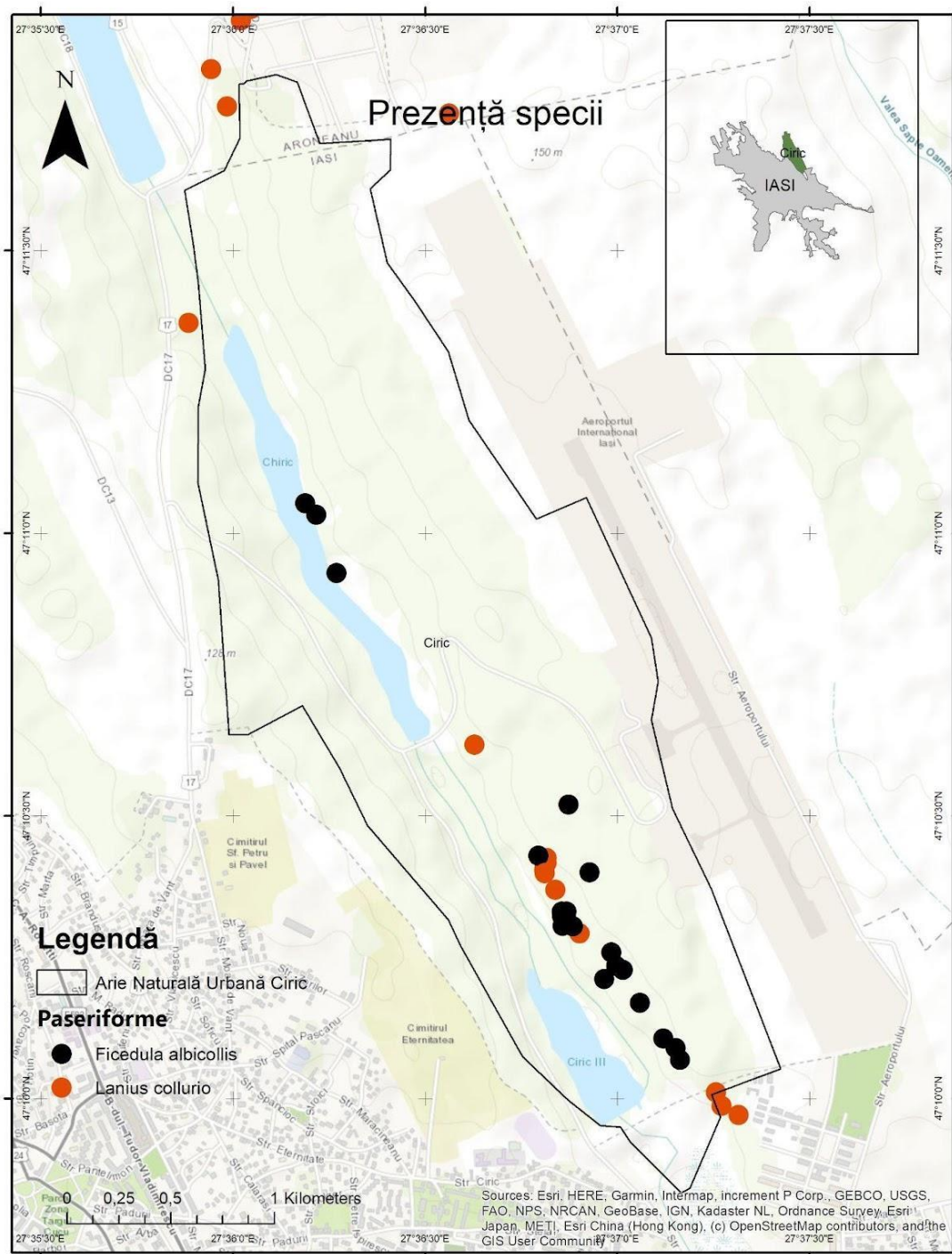

Figura nr. 6-10 Prezența speciilor de paseriforme de interes comunitar pe parcursul studiului (anul 2023)

Muscarul gulerat are o populație de 10-20 perechi cuibăritoare. Preferă pădurile bătrâne de foioase. Este o specie insectivoră ce vânează în coronamentul arborilor, realizând zboruri scurte. Ocazional consum și materii vegetale. Este o specie foarte sensibilă la managementul forestier. De aceea,

Proiect derulat de:

pentru conservarea speciei este necesară menținerea ponderii actuale a arborilor maturi și bătrâni pentru cuibărit.

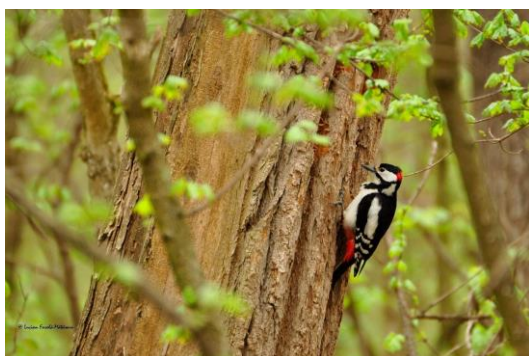
Silvia porumbacă are o populație de 4-8 perechi cuibăritoare. Este specia de silvie din România care are talia cea mai mare. Se hrănește cu preponderență cu nevertebrate: insecte, păianjeni, viermi. În afara perioadei de reproducere caută fructe de mici dimensiuni. Pentru conservarea speciei este necesară păstrarea de zone cu tufărișurilor din interiorul pădurilor și de la limita zonelor deschise, păstrarea fâșiilor de vegetație de la marginea culturilor agricole, interzicerea folosirii pesticidelor. Sfrânciocul roșiatic este reprezentat de o populație cuibăritoare de 8-14 perechi cuibăritoare. Este o specie preponderent carnivoră, care se hrănește în special cu insecte mari (ortoptere, coleoptere, odonate etc) și vertebrate de talie mică (rozătoare, șopârle, broaște, păsări mici). În afara perioadei de reproducere consumă și fructe mici. Își înfige prada în spini pentru a își face rezerve de hrană pentru perioadele ploioase, când nu poate vâna. Este cea mai abundentă și răspândită specie de sfrâncioc din România. Foarte rară în alte țări ale Uniunii Europene, la noi este prioritar pentru proteja această specie. Sfrânciocul roșiatic reprezintă o prezență comună în România, care necesită protecție. Conservarea speciei implică protejarea habitatelor naturale și seminaturale, păstrarea tufărișurilor, interzicerea pesticidelor (www.sor.ro). Mai jos se află imagini cu speciile identificate în aceste zone.

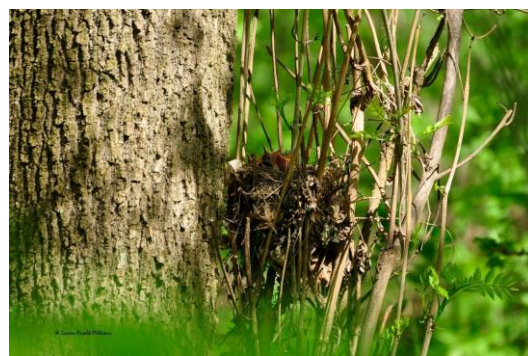
Pescăraș albastru (*Alcedo atthis*)

Țicelan (*Sitta europaea*)

Ciocănitore pestriță mare, mascul (*Dendrocopos major*)

Mierlă, pui (*Turdus merula*)

Mai jos se află tabelul cu statutul zoologic și de protecție al speciilor de păsări identificate în Aria Naturală Urbană Cîrc.

Proiect derulat de:

Tabelul nr. 6-3 Speciile de avifaună identificate în Aria Naturală Urbană Cîrc

Nr crt.	Denumirea speciei	OUG 57/20 07	Directiv a Păsări	IUCN List of Threatene d Species	Convenți a Bonn	Convenți a Bern	Cartea Roșie a Vertebratel or
1	<i>Accipiter gentilis</i>	–	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Accipiter nisus</i>	–	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Acrocephalus arundinaceus</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa III	–
0.	<i>Acrocephalus palustris</i>	–	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>	–	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Acrocephalus scirpaceus</i>	–	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Actitis hypoleucos</i>	Anexa IV	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Aegithalos caudatus</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Alcedo atthis</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: VU	–	Anexa II	–
0.	<i>Anas platyrhynchos</i>	Anexa V	Anexa II/A, Anexa III/A	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa III	–
0.	<i>Anthus trivialis</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Ardea alba</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	Specie periclitată
0.	<i>Ardea cinerea</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Ardea purpurea</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	Specie periclitată
0.	<i>Athene noctua</i>	Anexa IV	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Bucephala clangula</i>	Anexa V	Anexa II/B	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa III	–
0.	<i>Buteo buteo</i>	–	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Carduelis carduelis</i>	Anexa IV	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Certhia familiaris</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Charadrius dubius</i>	–	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–

Proiect derulat de:

Nr crt	Denumirea speciei	OUG 57/20 07	Directiv a Păsări	IUCN List of Threatene d Species	Convenți a Bonn	Convenți a Bern	Cartea Roșie a Vertebratel or
0.	<i>Chlidonias hybrida</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Chloris chloris</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Coccothraustes coccothraustes</i>	Anexa IV	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Columba palumbus</i>	Anexa V	Anexa II/A, Anexa III/A	G: LC, EU: LC	–	–	–
0.	<i>Corvus corax</i>	Anexa IV	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa III	Specie periclitată
0.	<i>Cuculus canorus</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa III	–
0.	<i>Cyanistes caeruleus</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Cygnus olor</i>	–	Anexa II/B	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa III	–
0.	<i>Delichon urbicum</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Dendrocopos major</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Dendrocopos syriacus</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Dryobates minor</i>	–	–	c	–	Anexa II	–
0.	<i>Dryocopus martius</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Egretta garzetta</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	Specie periclitată
0.	<i>Emberiza calandra</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa III	–
0.	<i>Emberiza citrinella</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Erithacus rubecula</i>	Anexa IV	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Falco subbuteo</i>	Anexa IV	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Falco tinnunculus</i>	Anexa IV	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Ficedula albicollis</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Ficedula hypoleuca</i>	–	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–

Proiect derulat de:

Nr crt.	Denumirea speciei	OUG 57/2007	Directiv a Păsări	IUCN List of Threatened Species	Convenți a Bonn	Convenți a Bern	Cartea Roșie a Vertebratelor
0.	<i>Ficedula parva</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Fringilla coelebs</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa III	–
0.	<i>Fringilla montifringilla</i>	–	–	G: LC, EU: VU	–	Anexa III	–
0.	<i>Fulica atra</i>	Anexa V	Anexa II/A	G: LC, EU: NT	–	Anexa III	–
0.	<i>Galerida cristata</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa III	–
0.	<i>Gallinula chloropus</i>	Anexa V	Anexa II	G: LC, EU: LC	–	Anexa III	–
0.	<i>Garrulus glandarius</i>	Anexa V	Anexa II/B	G: LC, EU: LC	–	–	–
0.	<i>Hippolais icterina</i>	–	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Hirundo rustica</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Ixobrychus minutus</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Jynx torquilla</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Lanius collurio</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Larus cachinnans/michahellis</i>	–	–	–	–	–	–
0.	<i>Larus ridibundus</i>	–	Anexa II/B	G: LC, EU: LC	–	Anexa III	–
0.	<i>Leipicus medius</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Linaria cannabina</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Luscinia luscinia</i>	–	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Motacilla alba</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Motacilla cinerea</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Motacilla flava</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Muscicapa striata</i>	Anexa IV	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–

Proiect derulat de:

Nr crt.	Denumirea speciei	OUG 57/2007	Directiv a Păsări	IUCN List of Threatened Species	Convenți a Bonn	Convenți a Bern	Cartea Roșie a Vertebratelor
0.	<i>Nycticorax nycticorax</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	Specie vulnerabilă
0.	<i>Oenanthe oenanthe</i>	–	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Oriolus oriolus</i>	Anexa IV	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Panurus biarmicus</i>	–	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Parus major</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Passer domesticus</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa III	–
0.	<i>Passer montanus</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa III	–
0.	<i>Phalacrocorax carbo</i>	Anexa V		G: LC, EU: LC	–	Anexa III	–
0.	<i>Phasianus colchicus</i>	Anexa V	Anexa II/A, Anexa III/A	G: LC, EU: LC	–	Anexa III	–
0.	<i>Phylloscopus collybita</i>	Anexa IV	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Phylloscopus sibilatrix</i>	–	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Phylloscopus trochilus</i>	–	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Pica pica</i>	Anexa V	Anexa II/B	G: LC, EU: LC	–	–	–
0.	<i>Picus canus</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Poecile palustris</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Pyrrhula pyrrhula</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa III	–
0.	<i>Rallus aquaticus</i>	–	Anexa II	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa III	–
0.	<i>Regulus regulus</i>	–	–	G: LC, EU: NT	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Saxicola rubetra</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Sitta europaea</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Spinus spinus</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–

Proiect derulat de:

Nr . crt .	Denumirea speciei	OUG 57/2007	Directiv a Păsări	IUCN List of Threatened Species	Convenți a Bonn	Convenți a Bern	Cartea Roșie a Vertebratelor
0.	<i>Sterna hirundo</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Streptopelia decaocto</i>	Anexa V	Anexa II/B	G: LC, EU: LC	–	Anexa III	–
0.	<i>Streptopelia turtur</i>	Anexa V	Anexa II	G: VU, EU: VU	–	Anexa III	Specie vulnerabilă
0.	<i>Strix aluco</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Sturnus vulgaris</i>	Anexa V	Anexa II/B	G: LC, EU: LC	–	–	–
0.	<i>Sylvia atricapilla</i>	–	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Sylvia borin</i>	–	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Sylvia communis</i>	–	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Sylvia curruca</i>	–	–	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Sylvia nisoria</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	–
0.	<i>Troglodytes troglodytes</i>	–	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	–
0.	<i>Turdus merula</i>	–	Anexa II/B	G: LC, EU: LC	–	Anexa III	–
0.	<i>Turdus philomelos</i>	Anexa V	Anexa II/B	G: LC, EU: LC	–	Anexa III	–
0.	<i>Turdus pilaris</i>	Anexa V	Anexa II/B	G: LC, EU: LC	–	Anexa III	–
0.	<i>Turdus viscivorus</i>	Anexa V	Anexa II/B	G: LC, EU: LC	–	Anexa III	–
0.	<i>Upupa epops</i>	Anexa IV	–	G: LC, EU: LC	–	Anexa II	Specie vulnerabilă

Mamifere

În Aria Naturală Urbană Cîrcău au fost identificate, în perioada 2022 – 2023, 31 specii de mamifere, dintre care 20 specii de lilieci (Tabelul nr. 6- 4).

Vidra euroasiatică este protejată pe plan național prin OUG 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice. Această ordonanță, are rolul de a îndeplini cerințele Directivei Habitate. Vidra (*Lutra lutra*) fiind încadrată în Directiva Consiliului European nr. 92/43EEC din 1992, privind conservarea habitatelor naturale, faunei și florei sălbatice, specii pentru care se consideră că sunt necesare zone speciale de conservare (Anexa II) și specii animale și

Proiect derulat de:

vegetale de importanță comunitară care necesită protecție strictă (Anexa IV). În prezent conform Directivei Habitate în România au fost desemnate 99 de Situri de Interes Comunitar (SCI) pentru protecția vidrei. Vidra euroasiatică (*Lutra lutra*) este un mamifer semiacvatic, evaziv, crepuscular în cea mai mare parte a arealului său de distribuție și care trăiește în densități scăzute (Kruuk, 2006) – Bouros, 2017. Vidra euroasiatică este un bioindicator al calității unui anumit ecosistem acvatic sensibil la degradarea habitatelor ripariene și la poluarea apei (Mason și Macdonald, 1986).

Vidra este un mustelid amfibiu cu forma corpului hidrodinamică. Cea mai mare parte din activitate o petrece în apă, astfel că prezintă adaptări specifice pentru acest mediu.

Capul este scurt, aplatizat și slab delimitat de gât. Nările, ochii și urechile sunt dispuse pe aceeași linie, folosind aceste organe de simț atunci când înoată. Mirosul este bine dezvoltat, la fel și vederea nocturnă datorită stratului de celule reflectorizante, tapetum lucidum. Pe bot și antebrățe se găsesc vibrize, folosite mai ales atunci când vânează în ape cu o turbiditate ridicată. Dentiția este specifică mamiferelor carnivore cu carnasieri bine dezvoltați.

Blana de pe partea dorsală și laterală a corpului este de culoare gri închis, iar pe partea ventrală gri deschis. Pe timpul verii prezintă o culoare mai închisă comparativ cu cea din sezonul de iarnă (Murariu și Munteanu, 2005). Blana este netedă și mătăsoasă (70000 de fire de păr pe cm²) formată din două tipuri de fire de păr, unele mai scurte ce asigură o izolație termică și altele mai lungi pe care apa alunecă favorizând hidrodinamica (Kuhn et al., 2010).

Trunchiul este alungit și subțire, terminat cu o coadă de formă conică. Membrele sunt scurte cu tălpi late formate din 5 degete, gheare neretractile și membrană interdigitală.

Înoată cu corpul scufundat în apă aproape complet, cu o viteză de 1,2 - 2 km/oră pe distanțe de sute de metri. Atunci când se scufundă nările se închid și poate rezista între 10 și 40 de secunde sub apă (Macdonald și Barrett, 1993).

Vidra se întâlnește în ecosistemele acvatice lentice (lacuri, iazuri, bălți, mlaștini), lotice (râuri, pâraie) și în zonele costiere ale mărilor și oceanelor. Factorii determinanți în selectarea habitatului îl constituie prezența vegetației ripariene (Mason and Macdonald 1986) și cantitatea de hrană existentă (Chanin, 2003b).

Teritoriul unui individ este de aproximativ 7-15 km liniari (Murariu și Munteanu, 2005), ajungând și la 39 km pentru masculi și la 16-22 km pentru femele (Macdonald și Barrett, 1993). Se adăpostește în pădurea sau stuful ce mărginesc zona acvatică, folosind adânciturile naturale ce se găsesc lângă țărmuri, o galerie de vulpe sau de viezure ori își sapă o galerie nouă. Vidrele manifestă agresiune față de indivizii de același sex, astfel că teritoriile masculilor și ale femelelor nu se suprapun cu teritoriile altor masculi, respectiv femele. Teritoriul masculilor fiind mai extins se suprapune parțial peste cel al femelelor.

Populație estimată în aria Ciric - 2-4 perechi. Se poate întâlni în zonele umede din zona de studiu.

În România au fost identificate, până în prezent, 31 specii de lilieci (Nagy & Postawa 2010). Această diversitate ridicată complică identificarea liliecilor, folosind interpretarea vizuală a sonogramelor/spectogramelor.

Datorită faptului că toate speciile de lilieci din subordnul *Microchiroptera* emit ultrasunete pentru orientare, metodele de identificare ale speciilor, pe baza semnalelor de ecolocație emise, sunt extrem de folositoare în studiul acestei grupe de animale. Studiarea ultrasunetelor emise de către lilieci a fost utilizată ca metodă de cercetare pentru distribuția speciilor din aceasta grupă, utilizarea habitatului sau identificarea abundenței relative.

Studiile efectuate pe direcțiile menționate anterior au format baza principală de informații pentru eforturile de protejare și management al speciilor de lilieci. În multe cazuri, folosirea detectoarelor este mai avantajoasă decât urmărirea acestora prin metoda „radio-tracking”, sau capturarea în plase, cu precădere atunci când este vorba de studii care cer identificarea speciilor țintă

Proiect derulat de:

sau în studii de monitorizare a comunităților de lilieci pentru habitate diferite sau arii extinse (Vaughan et al. 1997, Preatoni et al. 2005).

Pe baza înregistrărilor cu ajutorul detectoarelor automate cu expansiune de timp, în cele 6 puncte de observație alese, au fost identificate 20 specii de lilieci dintre care amintim de speciile de interes comunitar, ce se regăsesc în datele noastre:

Liliacul de iaz, liliacul de baltă

Biologie. Liliacul de iaz este specie predominant silvicolă, în prezent populează și zone perturbate antropice, preferă pajiștile și pădurile bogate în cursuri de apă și mlaștini. Ca zone de vânătoare, frecventează heleșteie, lacuri, canale, râuri, fluvii. S-a observat că preferă cursurile de apă mai late de 10 m. Nu vânează numai deasupra apelor, ci și deasupra pajiștilor și la liziera pădurii.

Pretutindeni, *Myotis dasycneme* este considerat a fi o specie amenințată, înregistrându-se un declin puternic în Europa de vest. Liliacul de iaz este printre cei mai rari lilieci din Europa. În 1996, specia a fost introdusă în Lista Roșie, IUCN și a fost clasificată ca specie vulnerabilă (VU) în regiunea paleartică (Ciechanowski et al., 2007). Liliacul de iaz este amenințat, în principal de pierderea și degradarea habitatelor acvatice. Principalele motive au fost distrugerea adăposturilor, tratarea structurilor de lemn din acoperișul clădirilor cu substanțe puternic toxice (în primul rând lindan), precum și pierderea sau fragmentarea habitatelor favorabile. În Europa sunt cunoscute puține adăposturi de maternitate, majoritatea au dispărut.

Prezență în sit: liliacul de iaz a fost înregistrat în principal la hrănire și în tranzit pe lacuri, dar și în interiorul pădurii. Din cele 6 puncte de observație, a fost identificat în 5 puncte,

Liliacul cu urechi mari

Biologie. Este o specie caracteristică a pădurilor mature de foioase, cu mulți arbori bătrâni, dar poate fi prezent și în păduri mixte. Pădurile de foioase sunt populate numai când se situează în apropierea unor habitate optime. Cele mai mari densități ale populațiilor sunt în pădurile de fag și de stejar, cu un procentaj ridicat de arbori bătrâni, scorburoși. Poate fi observat vânzând și deasupra pășunilor cu arbori, mai ales dacă aceste habitate sunt situate în apropierea unor păduri. Zboară la lizieră, pe drumuri forestiere, uneori și pe pajiștile cosite, în zone ripariene (Barataud 1999, Benda et al. 2003). Zonele de hrănire sunt reprezentate de păduri dar și de habitatele deschise, din cadrul sau din jurul acestora (Boye & Dietz 2005).

Liliacul cu urechi mari este o specie, care are nevoie de habitate stabile pe termen lung, cu un procentaj ridicat de păduri bătrâne, habitate care sunt fragmentate și dispar într-o măsură alarmantă. Înainte de răspândirea practicilor intensive în silvicultură probabil avea populații mult mai mari.

Prezență în sit: liliacul cu urechi mari a fost înregistrat la vânătoare și în tranzit în preajma lacurilor și în poieni, precum și în interiorul pădurii de foioase. Din cele 6 puncte de observație, a fost identificat în 4 puncte,

Liliacul comun mare/liliacul comun mic

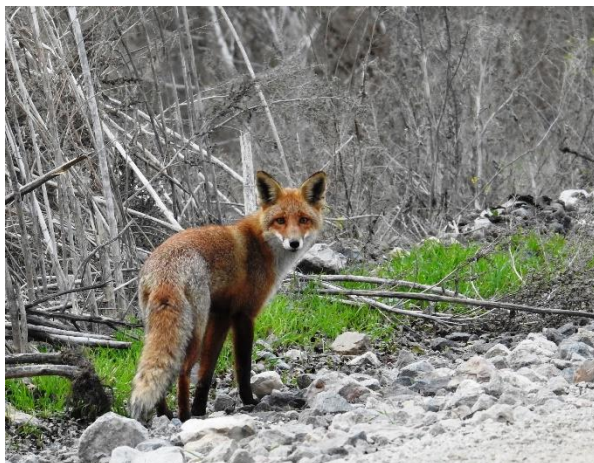
Biologie. În perioada de hibernare (noiembrie-martie), *Myotis myotis* și *Myotis blythii* formează colonii mixte în adăposturi subterane. În perioada caldă, cele două specii gemene formează colonii de naștere sau de vară în podurile clădirilor sau în peșteri calde. Vânează deasupra pajiștilor, pășunilor, în poieni, deasupra tufărișurilor, la marginea pădurii.

Studii în diferite țări din Europa arată că, multe dintre coloniile mari sunt cantonate în arii cu păduri de *Fagus sylvatica* și *Quercus* sp. Astfel de păduri trebuie să prezinte și multe zone deschise, cu puțină vegetație (pășuni, pajiști). Liliacul mare comun are nevoie de astfel de zone deschise pentru a vâna carabide (Audet, 1990). *M. myotis* și *M. blythii* vânează în păduri (98% din timpul dedicat hrănirii), cu o preferință semnificativă pentru pădurile de foioase (Rudolph et al., 2009). Vânează până la 10 km distanță de adăpost.

Proiect derulat de:

Prezență în sit: liliacii comun mare și mic au fost înregistrați la vânătoare și în tranzit în preajma lacurilor și în poieni, precum și în interiorul pădurii de foioase. Din cele 6 puncte de observație, a fost identificat în 4 puncte.

Mai jos se află imagini cu speciile de mamifere identificate în Aria Naturală Urbană Cîrîc.

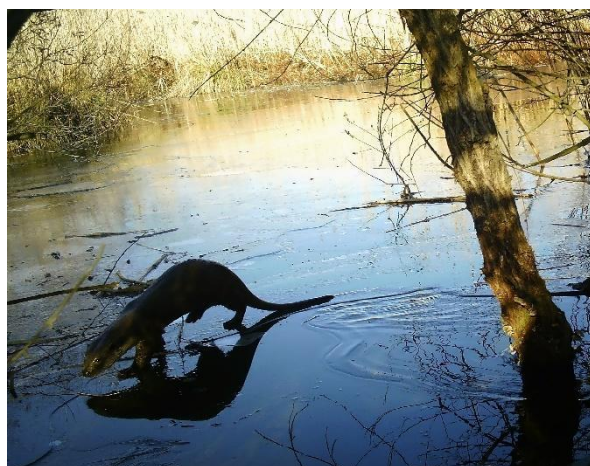
Vulpe (*Vulpes vulpes*)

Pisică sălbatică (*Felis sylvestris*)

Vidră (*Lutra lutra*)

Vidră (*Lutra lutra*)

Proiect derulat de:

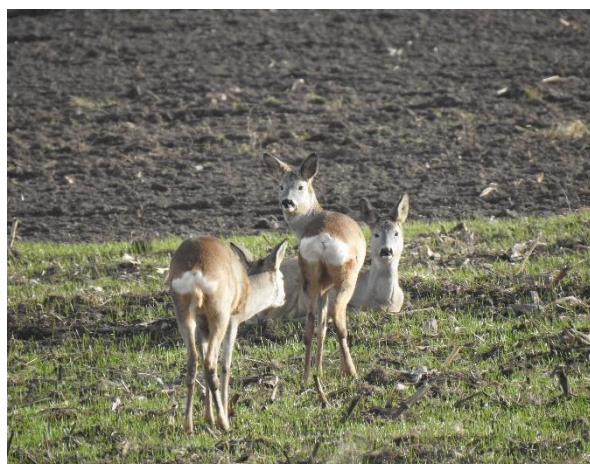
Ider de copac (*Martes martes*)

Iepure de câmp (*Lepus europaeus*)

Bursuc (*Meles meles*)

Căprioară (*Capreolus capreolus*)

Mai jos se află statutul zoologic și de protecție a speciilor de mamifere identificate în teren.

Proiect derulat de:

Tabelul nr. 6-4 Speciile de mamifere identificate în Aria Naturală Urbană Cîric

Nr · Crt ·	Denumir ea speciei	OUG 57/200 7	Directi va Habitat e	IUCN List of Threaten ed Species	Convenț ia Bonn	Convenț ia Bern	Cartea Roșie a Vertebratel or	
1.	<i>Meles meles</i>	Anexa V	-	G: LC, EU: LC	-	Anexa III	-	
0.	<i>Lutra lutra</i>	Anexa III, Ane xa IV	Anexa IV	G: NT, EU: NT	-	Anexa II	-	
0.	<i>Martes martes</i>	Anexa V	Anexa V	G: LC, EU: LC	-	Anexa III	-	
0.	<i>Martes foina</i>	Anexa V	-	G: LC, EU: LC	-	Anexa III	-	
0.	<i>Vulpes vulpes</i>	Anexa V	-	G: LC, EU: LC	-	-	-	
0.	<i>Felis silvestris</i>	Anexa IV	Anexa IV	G: LC, EU: NT	-	Anexa II	-	
0.	<i>Capreollu s capreollus</i>	Anexa V	-	G: LC, EU: LC	-	Anexa III	-	
0.	<i>Sciurus vulgaris</i>	Anexa V	-	G: LC, EU: LC	-	Anexa III	-	
0.	<i>Lepus europaeu s</i>	Anexa V	-	G: LC, EU: LC	-	Anexa III	-	
0.	<i>Talpa europaea</i>	-	-	G: LC, EU: LC	-	-	-	
0.	<i>Ratus norvegicu s</i>	-	-	G: LC, EU: NE	-	-	-	
Lilieci								
0.	<i>Eptesicus serotinus</i>	Anexa IV	Anexa IV	G: LC, EU: LC	-	Anexa II	Specie vulnerabilă	Regăsit în convenț ia Eurobat s
0.	<i>Hypsugo savii</i>	Anexa IV	Anexa IV	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	-	Regăsit în convenț ia Eurobat s

Proiect derulat de:

0.	<i>Myotis bechsteini</i>	Anexa IV	Anexa II, Anexa IV	G: NT, EU: VU	Anexa II	Anexa II	Specie periclitată	Regăsit în convenția Eurobats
0.	<i>Myotis blythii</i>	Anexa IV	Anexa II, Anexa IV	G: LC, EU: NT	Anexa II	Anexa II	Specie periclitată	Regăsit în convenția Eurobats
0.	<i>Myotis brandtii</i>	Anexa IV	Anexa IV	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	Specie periclitată	Regăsit în convenția Eurobats
0.	<i>Myotis dasycneme</i>	Anexa III, Anexa IV	Anexa II, Anexa IV	G: NT, EU: NT	Anexa II	Anexa II	Specie critic periclitată	Regăsit în convenția Eurobats
0.	<i>Myotis daubentonii</i>	Anexa IV A	Anexa IV	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	Specie critic periclitată	Regăsit în convenția Eurobats
0.	<i>Myotis myotis</i>	Anexa IV	Anexa II, Anexa IV	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	Specie periclitată	Regăsit în convenția Eurobats
0.	<i>Myotis mystacinus</i>	Anexa IV A	Anexa IV	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	Specie periclitată	Regăsit în convenția Eurobats
0.	<i>Myotis nattereri</i>	Anexa IV	Anexa IV	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	Specie periclitată	Regăsit în convenția Eurobats

Proiect derulat de:

0.	<i>Nyctalus lasiopterus</i>	Anexa IV A	Anexa IV	G: VU, EU: DD	Anexa II	Anexa III	Specie periclitată	Regăsit în convenția Eurobat
0.	<i>Nyctalus leisleri</i>	Anexa IV A	Anexa IV	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	Specie periclitată	Regăsit în convenția Eurobat
0.	<i>Nyctalus noctula</i>	Anexa IV A	Anexa IV	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	-	Regăsit în convenția Eurobat
0.	<i>Pipistrellus kuhlii</i>	Anexa IV A	Anexa IV	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa III	-	Regăsit în convenția Eurobat
0.	<i>Pipistrellus nathusii</i>	Anexa IV A	Anexa IV	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa III	Specie periclitată	Regăsit în convenția Eurobat
0.	<i>Pipistrellus pipistrellus</i>	Anexa IV A	Anexa IV	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa III	-	Regăsit în convenția Eurobat
0.	<i>Pipistrellus pygmaeus</i>	Anexa IV A	Anexa IV	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa III	-	Regăsit în convenția Eurobat
0.	<i>Plecotus auritus</i>	Anexa IV A	Anexa IV	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	Specie vulnerabilă	Regăsit în convenția Eurobat

Proiect derulat de:

0.	<i>Plecotus austriacus</i>	Anexa IV	Anexa IV	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	Specie periclitată	Regăsit în convenția Eurobats
0.	<i>Vespertilio murinus</i>	Anexa IV A	Anexa IV	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	Specie periclitată	Regăsit în convenția Eurobats

Proiect derulat de:

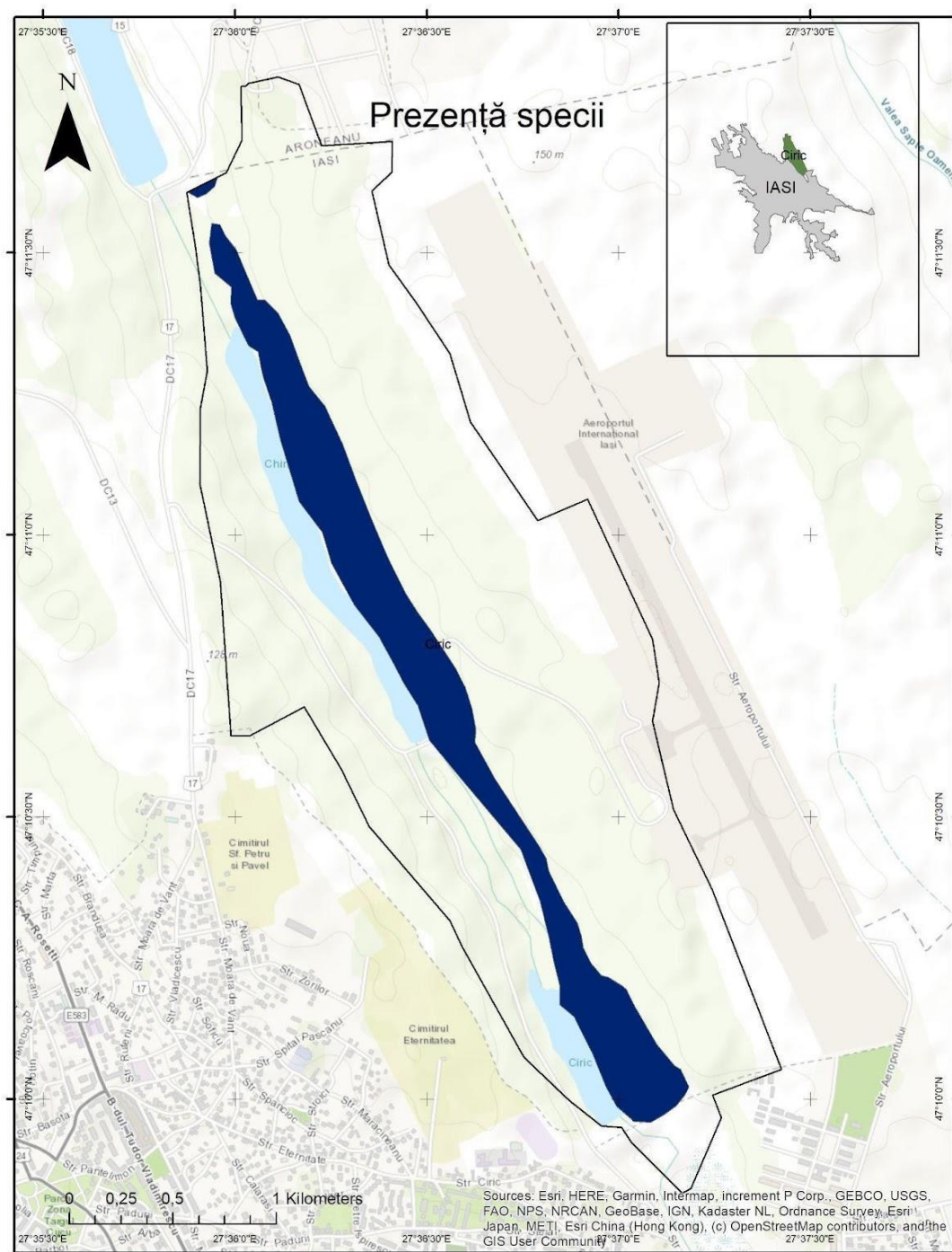

Figura nr. 6-11 Prezența speciei *Lutra lutra* în Aria Naturală Urbană Cîrc

Proiect derulat de:

1. 7. Valoarea turistică

Pe lângă valoarea naturală existentă în zona Ciric menționăm că în împrejurimi, având în vedere proximitatea municipiului Iași, se găsesc o serie de obiective culturale. Contextul biologic și cultural contribuie la însemnătatea deosebită a zonei pentru comunitate. Menționăm cele mai importante atracții turistice pot fi vizitate în apropierea ecosistemelor naturale de la Ciric: Mănăstirea "Sfinții Trei Ierarhi", Catedrala Episcopală Catolică Sf. Fecioară Maria Regină, Mănăstirea Golia, Muzeul de Istorie Naturală, Statuia și Bulevardul Independenței, Muzeul Universității „Alexandru Ioan Cuza”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Palatul Cantacuzino-Paşcanu – Palatul Copiilor, Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu”, Muzeul Unirii – Reședința lui Alexandru Ioan Cuza, Piața Unirii, Piațeta „La Cub”, Teatrul Național și Opera Națională Română Iași, Teatrul pentru Copii și Tineret „Luceafărul”, Palatul Culturii – Muzeu de Artă, Etnografie, Știință-Tehnică, Ansamblul Mitropolitan Iași – Catedrala Mitropolitană, Sinagoga Mare, Parcul Copou – Teiul lui Eminescu, Muzeul Eminescu, Obeliscul cu lei, Grădina Botanică „Anastase Fătu”, Muzeul Ion Creangă – Bojdeuca, Palatul Roznovanu – Primăria Municipiului Iași, Dealul Galata – Mănăstirea Galata, Cartierul Frumoasa – Mănăstirea Frumoasa, Dealul Cetățuia – Mănăstirea Cetățuia, Comuna Bârnova – Parc Hamak – Mănăstirea Bârnova, Dealul Repedea – Rezervația Repedea, Dealul Bucium – Mănăstirea Bucium, Dealul Șorogari, Dealul Breazu – Biserica Munteni Copou, Dealul Copou – Muzeul „Mihail Sadoveanu” (<https://iasi.travel/ro/exploreaza/>).

Utilizare terenului

În ceea ce privește utilizarea terenului există nouă tipuri de utilizare a terenului: spațiu urban discontinuu și spațiu rural, aeroport, terenuri arabile neirigate, vii, pășuni, zone cu culturi complexe, păduri de foioase, pajiști naturale, corpuri de apă, alte tipuri de terenuri. Dominante sunt pădurile de foioase (79,17%) și corpurile de apă (14,66%) (Figura nr. 6-12).

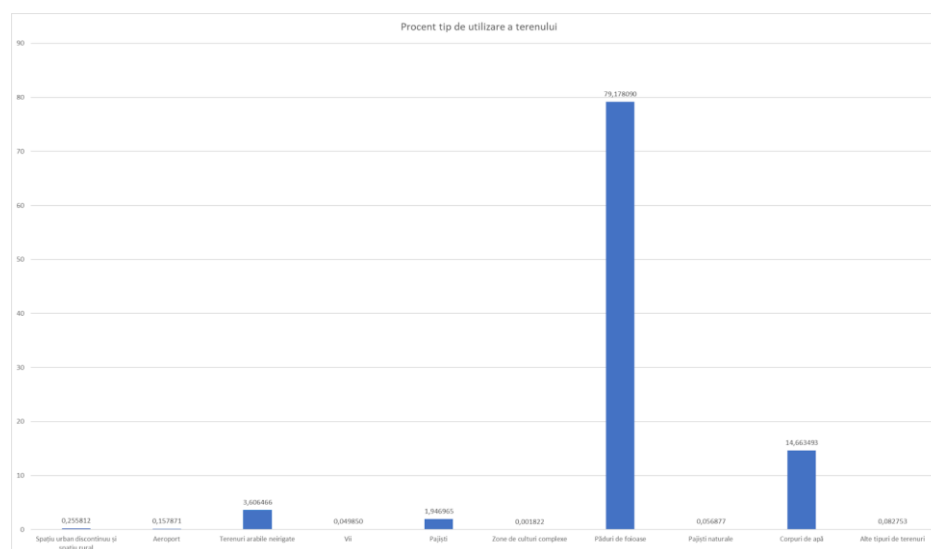

Figura nr. 6-13 Utilizarea terenului în Aria Naturală Urbană Ciric

2. 8. Presiuni și amenințări

Principalele presiuni (impacturile actuale) și amenințări (presiuni ce se pot manifesta și în viitor) din zonă sunt: diguri/zone turistice și de agrement, zone de pescuit, prezența aeroportului în apropiere,

Proiect derulat de:

urbanizarea și dezvoltarea rezidențială și comercială, habitare dispersată, depozitarea deșeurilor menajere, rețele de comunicații, intruziunile și dezechilibre umane, poluarea difuză a apelor de suprafață prin inundații sau scurgeri urbane, colmatarea bazinelor acvatice, eutrofizarea naturală. Presiunile și amenințările se răsfrâng pe întreg parcursul sitului.

3. 9. Autorități responsabile

Autoritățile responsabile pentru Aria Naturală Urbană Ciric sunt Primăria Iași și Regia Națională a Pădurilor, Direcția Silvică Iași.

4. 10. Legislația aplicabilă

Legislația aplicabilă pentru aria naturală urbană se referă la următoarele acte legislative: Ordinul ministrului mediului nr. 304/02.04.2018 privind aprobarea Ghidului de elaborare a Planurilor de management ale ariilor naturale protejate; Legea 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului; Ordinul ministrului mediului nr. 979/2009 privind introducerea de specii alohtone, intervențiile asupra speciilor invazive, precum și reintroducerea speciilor indigene prevăzute în anexele nr. 4A și 4B la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, pe teritoriul național; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare; Hotărârea de Guvern nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe, cu modificările și completările ulterioare; Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul cu modificările și completările ulterioare; Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare; Legea nr. 13/1993 pentru ratificarea Convenției privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, adoptată la Berna, 19.07.1979; Directiva 2009/147/CE din 30 noiembrie 2009, versiunea codificată a Directivei 79/409/CEE; Directiva Consiliului European 92/43 EEC referitoare la conservarea habitatelor naturale și a florei și faunei sălbatice adoptată la 21 mai 1992.

5. 11. Cerințe de management și oportunități de valorificare în comunitate

În Aria Naturală Urbană Ciric există o biodiversitate ridicată, menționată în actualul document, care este supusă la o serie de presiuni. Având în vedere contextul actual este imperios necesar a se proteja diversitatea de faună, floră și habitate în acord cu strategiile Uniunii Europene. De aceea, considerăm necesar că sunt necesare următoarele măsuri de management: asigurarea unor condiții optime pentru speciile ce folosesc habitatele de pădure pentru odihnă, reproducere și hrănire; asigurarea unor condiții optime pentru speciile de animale ce folosesc elementele de peisaj ca zone de hrănire, cuibărit și odihnă; gestionarea adecvată a deșeurilor din sit; gestionarea zonelor umede în vederea decolmatării și a prevenirii poluării apei; creării unor fâșii de protecție în vecinătatea apelor de

Proiect derulat de:

suprafață; controlului pescuitului; conservarea habitatelor forestiere, de zone umede și de zone cu pajiști actuale;

În ceea ce privește oportunitățile de valorificare în comunitate se recomandă: elaborarea unor activități de comunicare, educație ecologică, tururi ghidate și conștientizare a publicului; crearea unor poteci tematice; instalarea unor panouri informative; realizarea unui web-site; efectuarea de lecții în natură, în special școli de vară, pentru publicul larg; realizarea unor ateliere de fotografie; promovarea activităților tradiționale, a produselor locale, a obiectivelor de interes cultural, a utilizării durabile a resurselor forestiere și acvatice, a potențialului turistic local; elaborarea unui ghid de vizitare a ariei. Pentru a se asigura planul de protecție a biodiversității din zonă este necesară monitorizarea anuală a florei și faunei din zona Ciric.

6. 12. Conservarea habitatelor și speciilor de floră și fauna

Pădurea Ciric, fiind un ecosistem artificial (atât pădurea propriu-zisă, cât și lacurile aferente), nu poate fi analizată dintr-o perspectivă strict conservativă, prin prisma habitatelor sau a speciilor de plante. Pădurea însă, fie că vorbim despre o pădure naturală sau despre o plantație, poate îndeplini multiple funcții, benefice pentru comunitatea locală, dar și pentru diverse alte grupe de organisme.

Inițial, această plantație a avut rolul de a îndeplini o funcție de protecție, prin stabilizarea versanților și reducerea scurgerilor torențiale către valea Ciric, contribuind astfel și la reducerea proceselor de colmatare ale lacurilor. Cu timpul, s-au afirmat funcțiile mediogenă și cea de reglaj ale pădurii: dezvoltarea arborilor și arbuștilor, umbrirea creată de aceștia, stratul de litieră care a început să se acumuleze, reținerea unei cantități mai mari de apă din precipitații, ponderarea extremelor termice în interiorul pădurii, toate au contribuit la crearea unui micro-climat forestier. În timp, acesta a permis instalarea și dezvoltarea unor specii tipic silvatic, în detrimentul celor caracteristice pajiștilor xerice. De asemenea, se pot observa anumite procese dinamice în ecosistemul forestier, diferite specii având o dezvoltare variabilă (urmare a propriei capacități adaptative). Se constată fenomene de uscare la unele dintre speciile alohtone (salcâm, glădiță, arțar american), fiind observați atât arbori uscați pe picior, cât și exemplare doborâte. Acestea sunt fenomene care pot fi considerate ca având un efect benefic, din cel puțin două considerente: creșterea proporției speciilor autohtone de arbori, dar și existența lemnului mort, care devine el însuși suport pentru alte organisme, deci suport pentru viață.

De o reală importanță pentru comunitatea locală sunt două funcții complementare: estetică și de recreere, pădurea Ciric fiind parte a identității locale.

Și nu în ultimul rând, o funcție insuficient exploatată este cea educativă, fie că vorbim despre un public care fără a fi profesionist, este pasionat de explorare și de natură, fie că vorbim despre studenții din domeniul științelor naturii. Rezistența arborilor și a arbuștilor la condițiile de substrat, relațiile concurențiale dintre speciile indigene și alohtone de arbori, utilizarea lemnului mort de către alte comunități de organisme, procesele de instalare a speciilor de plante tipic silvatic etc., sunt câteva dintre exemplele de oportunități educative pe care această pădure, deși artificială, le oferă comunității academice.

Pentru conservarea speciilor în general se recomandă.

1. Menținerea calității habitatelor unde abundența speciilor este ridicată.

Proiect derulat de:

Se impune menținerea caracteristicilor habitatelor acvatice și terestre care contribuie la menținerea statutului favorabil de conservare a speciilor: faza de succesiune, mărimea habitatului, densitatea vegetației, la care se vor adăuga adâncimea apei, luminozitatea malurilor, vegetația naturală acvatică și terestră, dar nu se va interveni în cazul modificărilor impuse de fenomene naturale precum seceta, inundațiile și altele asemenea.

Se interzice abandonarea sau depozitarea gunoaielor sau a oricăror reziduuri pe malurile sau digurile lacurilor studiate.

2. Protecția habitatelor acvatice, forestiere și cele din zone deschise folosite de speciile pentru reproducere și popas. Este necesară protecția habitatelor folosite de aceste specii pentru reproducere, cum sunt bălțile temporare sau permanente, pâraiele, șanțurile cu apă, corpurile de pădure, pajiști, etc.

3. Reglementarea activităților umane ce pot duce la afectarea suprafeței habitatelor acvatice, terestre sau caracteristice zonelor deschise utilizate de speciile de floră și faună.

Limitarea activităților de desecare, drenare, canalizare, regularizare maluri, șanțuri de pe marginea drumurilor, care ar putea duce imediat sau în timp la reducerea sau dispariția habitatelor acvatice.

Interzicerea cu desăvârșire a incendierii vegetației verzi sau uscate de pe maluri sau a stufului.

Limitarea modificărilor în structura malurilor și a albiei care pot degrada habitatele acvatice. Modificări precum taluzarea malurilor, îndiguiri etc sunt permise doar cu scopul reconstrucției ecologice a habitatelor degradate sau distruse complet. Interzicerea activităților de deversare a substanțelor poluante sau depozitare a deșeurilor de orice natură în habitatele acvatice sau în apropierea acestora. Se interzice folosirea ierbicidelor, pesticidelor, precum și a îngrășămintelor chimice în zonele situate în apropierea sitului, pentru a evita scurgerea acestora în lacuri.

Limitarea modificărilor în interiorul habitatelor forestiere sau pajiști.

4. Realizarea de campanii educative

Acestea trebuie să vizeze toate categoriile de vârstă și să urmărească conștientizarea acestora cu privire la nevoia de protecție a mediului înconjurător precum și a speciilor supuse presiunilor umane.

Se impune și realizarea unor campanii de informare cu privire la pericolul eliberării unor specii exotice în habitatele naturale și efectele pe termen lung a acestor acțiuni.

Proiect derulat de:

7. Bibliografie

Audet, D. 1990. Foraging behaviour and habitat use by a glean-ing bat, *Myotis myotis* (Chiroptera: Vespertilionidae). *Journal of Mammalogy*, 71: 420–427.

Barataud M., Jourde P., 1999 Les minioptères de Rancogne: 13 années de suivi hivernal. *Plecotus*, 6: 4.

Benda, P. , Ivanova, T. , Horaček, I. , Hanák, V. , Červený, J. , Gaisler, J. , Gueorguieva, A., Petrov, B. & Vohralík, V. (2003). Bats (Mammalia:Chiroptera) of the Eastern Mediterranean. Part 3. Review of bat distribution in Bulgaria. *Acta Soc. Zool. Bohem.* 67, 1–245.

Bouroş, George & Murariu, Dumitru. (2017). Comparative diet analysis of the Eurasian otter (*Lutra lutra*) in different habitats: Putna - Vrancea Natural Park and Lower Siret Valley, south-eastern Romania. *North-Western Journal of Zoology*. 13. 311-319.

Boye, P., and Dietz, M., 2005. Development of Good Practice Guidelines for Woodland Management for Bats. Report to The Bat Conservation Trust, 98.

Chanin P., 2003. Ecology of the European otter. Conserving Natura 2000 Rivers Ecology Series No 10. Peterborough, English Nature.

Ciechanowski, Mateusz & Sachanowicz, Konrad & Kokurewicz, Tomasz. (2007). Rare or underestimated? - The distribution and abundance of the pond bat (*Myotis dasycneme*) in Poland.

Cogălniceanu D., 1997, Practicum de ecologie a amfibienilor, Ed. Univ. Bucureşti, Bucureşti.

Cozari T., Usatâi M., Vladimirov M., 2007. Lumea animală a Moldovei. Volumul 2: Peşti. Amfibieni. Reptile. Chişinău, Editura Ştiinţa.

Dobrescu C., Bârcă C., Lazăr M. 1958. Schiţa floristică şi geobotanică a văii Ciric cu referire specială la iazul şi pădurea Ciric – Iaşi. *Analele Ştiinţifice ale Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”, Iaşi, s. Biologie*, IV (1): 109-142.

Hănceanu L, Dascălu M-M, Pintilioaie A-M (2021) New records of the alien longhorn beetle *Neoclytus acuminatus* (Coleoptera: Cerambycidae) in Romania. *Travaux du Muséum National d'Histoire Naturelle "Grigore Antipa"* 64(1): 81-88. <https://doi.org/10.3897/travaux.64.e63053/>

Kruuk, Hans, 2006. Otters: Ecology, behaviour and conservation. DO 10.1093/acprof:oso/9780198565871.001.0001. SN 9780198565871.PB Oxford University Press.

Kuhn, R.A., Ansorge, H., Godynicki, S. *et al.* Hair density in the Eurasian otter *Lutra lutra* and the Sea otter *Enhydra lutris*. *Acta Theriol* **55**, 211–222 (2010). <https://doi.org/10.4098/j.at.0001-7051.014.2009>.

Loghin, V., 2020 Anthropization Effect on the Avifaunal diversity in Iasi wetlands – A Case study of "Ciric" Park Forest, *Analale Universităţii Alexandru Ioan Cuza, seria Biologie Animală*, p. 39-46.

Macdonald, S. and Williams, C. (1993), Beyond the Boundary. *Journal of Product Innovation Management*, 10: 417-428. <https://doi.org/10.1111/1540-5885.1050417>.

Masson C. F., 1986. Otters: ecology and conservation. Cambridge University Press.

Murariu D şi Munteanu D. 2005. Mammalia. Carnivora. Fauna României vol. XVI fascicula 5. Editura Academiei Române, Bucureşti.

Proiect derulat de:

Nagy, Z.L. and Postawa, T. (2011), Seasonal and geographical distribution of cave-dwelling bats in Romania: implications for conservation. *Animal Conservation*, 14: 74-86.
<https://doi.org/10.1111/j.1469-1795.2010.00392.x>.

Nechifor, M.-A., & Gache, C. (2023). ASPECTS OF THE BIRD FAUNA FROM CIRIC VALLEY'S (IAȘI). *Journal of Experimental and Molecular Biology*, 24(1), 51-58.
<https://doi.org/10.47743/jemb-2023-76>.

Nicoară C. A., 2007, STUDIUL ECOLOGIC AL POPULAȚIILOR DE ANURE (AMPHIBIA) DIN BAZINUL RÂULUI CIRIC-IAȘI, Facultatea de Biologie, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza" din Iași.

PREATONI, D.G., NODARI, M., CHIRICHELLA, R., TOSI, G., WAUTERS, L.A. and MARTINOLI, A. (2005), IDENTIFYING BATS FROM TIME-EXPANDED RECORDINGS OF SEARCH CALLS: COMPARING CLASSIFICATION METHODS. *The Journal of Wildlife Management*, 69: 1601-1614.
[https://doi.org/10.2193/0022-541X\(2005\)69\[1601:IBFTRO\]2.0.CO;2](https://doi.org/10.2193/0022-541X(2005)69[1601:IBFTRO]2.0.CO;2).

Rudolph B., Liegl A., von Helversen O., 2009. Habitat Selection and Activity Patterns in the Greater Mouse-Eared Bat *Myotis myotis*. *Acta Chiropterologica*, 11 (2009), pp. 351-361, 10.3161/150811009X485585.

Strugariu A., Zamfirescu Ș. R., Nicoară A., Gherghel I., Șaș Istvan, Pușcașu C. M., Bugeac T., 2007, Preliminary data regarding the distribution and status of the herpetofauna in Iași County (Romania), *North-Western Journal of Zoology* Vol. 4, Suppl.1, 2008, pp.S1-S23.

Vaughan, N., Jones, G., & Harris, S. (1997). Habitat Use by Bats (Chiroptera) Assessed by Means of a Broad-Band Acoustic Method. *Journal of Applied Ecology*, 34(3), 716-730.
<https://doi.org/10.2307/2404918>.

ResurseWeb:

<https://land.copernicus.eu/pan-european/corine-land-cover/clc2018>

www.sor.ro

<https://liferosalia.ro/cerambyx-cerdo>

<https://peterlengyel.wordpress.com/2014/11/02/izvorasul-cu-burta-galbena-bombina-variegata/>.

Proiect derulat de:

8. Detalii despre autorii studiului

Coordonarea studiului: Societatea Ornitologică Română

Date de contact: Intrarea Călușei nr.12, sector 2, București, cod 021357

Email: office@sor.ro; costinbio@gmail.com; lucian.fasola@gmail.com

<https://www.facebook.com/lasiSOR>

Autori:

Inventariere faună: Vasilica Loghin, Lucian Fasolă-Mătășaru, dr. Irina Pocora, dr. Viorel Pocora, Paul Dincă, Lucian Hânceanu

Inventariere habitate: dr. Ciprian Mânzu

Hărți GIS: dr. Constantin ION

Raport redactat de: dr. Constantin ION, costinbio@gmail.com

Data redactării: iulie 2023

Material realizat cu sprijinul financiar Active Citizens Fund România, program finanțat de Islanda, Liechtenstein și Norvegia prin Granturile SEE 2014-2021. Conținutul acestui material nu reprezintă în mod necesar poziția oficială a Granturilor SEE și Norvegiene 2014-2021; pentru mai multe informații accesați www.eeagrants.org.

Proiect derulat de:

